

Αντιφωνητής

Υπήρξεν ἔτι τὸ ἄριστον ἐκεῖνο,
Ἑλληνικός -
ιδιότητα δὲν ἔχ' ἢ ἀνθρωπότης
τιμιότεραν-
εἰς τοὺς θεοὺς εὐρίσκονται
τὰ πέραν.

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

23 ΜΑΪΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 221 / ΤΙΜΗ 1 €

Στά μπεκτασίδικα χωριά από τούς Προξενικούς Μηχανισμός ἄλωσης τῶν τεκκέδων!

Οἱ Μπεκτασίδες μουσουλμάνοι τῆς Θράκης εἶναι μία παραμελημένη πληθυσμιακή συνιστώσα τοῦ τόπου μας, πού ἐπιβιώνει στά βόρεια ὄρια τῶν νομῶν Ροδόπης καί Ἑβρου. Τά ὄρεινά χωριά τους (Μέγα Δέρειο, Ρούσσα, Γονικό, Πετρόλοφος, Χλόη, Μεσημέρι...) σιγά σιγά ἐγκαταλείπονται, ὅμως τό πρόβλημα δέν εἶναι μόνο ἡ ἀστυφιλία. Τό βασικό τους «πρόβλημα» εἶναι ἡ ιδιαίτερη ταυτότητά τους, ἡ ὁποία φαίνεται νά ἐνοχλεῖ ιδιαίτερα κάποιους.

Ο τεκκές τῶν Σεϊντ Ἀλή Σουλτάν (Μικρό Δέρειο)

Κάποιους πού ἄλλοτε σκίζονται στίς ἐπικλήσεις τῆς πολυπολιτισμικότητας* (ὅταν πρόκειται νά μιλήσουν γιά τούρκικα στοιχεῖα) κι ἄλλοτε πασχίζουν νά σκίζουν ὅποιον ἀναφερθεῖ στήν πολιτισμική πραγματικότητα τοῦ χωριοῦ του, τοῦ χθές μά καί τοῦ σήμερα.

Ὅσο γιά τήν πληροφόρηση τῆς πλειονοτικῆς κοινωνίας γιά τό τί συμβαίνει στά μπεκτασίδικα χωριά, εἶναι περίπου μηδενική. Ὅτι καί νά συμβεῖ, γίνεται γνωστό μονάχα στοὺς ἐλάχιστους χριστιανούς πού ζοῦν κοντά τους, σέ 2-3

ἐρευνητές πού ἐνδιαφέρθηκαν γιά τήν περίπτωση τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καί σέ κάποια πολιτικά στελέχη τῶν μεγάλων

κομμάτων πού ἀνέχονται καί στηρίζουν μέ τή στάση τους τήν ἐπιβολή τῶν μηχανισμῶν τῆς Ἄγκυρας. Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις (μέ λεπτομέρειες καί, φυσικά, ὀνόματα) στό θέμα αὐτό, τό σχετιζόμενο ἄμεσα μέ τήν ἐπιβολή τῆς (σουνιτικῆς) ὁμοιομορφίας στό ἐσωτερικό μιᾶς μειονότητας ὁλοένα καί ὁμοιογενέστερης,
στή σελίδα 5

* Βλέπε γιά παράδειγμα τίς δηλώσεις τοῦ ψευδομουφτή Κομοτηνῆς Τμπαράμ Σερήφ στό Μουσακίο γιά τό Χιντρελέζ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ (τους) ...

Ἐπειδή μᾶς εἶναι γνωστή ἡ ἀγάπη τῶν συνδρομητῶν μας γιά τήν ποίηση, διαλέξαμε σήμερα γιά τό πρωτοσέλιδο τοῦ «Αντιφωνητή» ἕνα ποίημα πού ἀλιεύσαμε ἀπό τίς διάφορες ἐκδηλώσεις τοῦ πολὺπλαγκτου Τουρκικοῦ Προξενείου τῆς Κομοτηνῆς. Πρόκειται γιά δημιουργία ἀνωνύμου ἐραστή τοῦ λόγου, πού ἐκφωνήθηκε στό «3ο παιδικό φεστιβάλ» τοῦ Ἰάσμου, παρουσία τοῦ Προξένου κ. Ντεμιρέρ, τοῦ ἀντιδημάρχου Ἰάσμου κ. Ὄζτάν, τοῦ ψευδομουφτή κ. Σερήφ, τοῦ προέδρου Τούρκων διδασκάλων κ. Τοραμάν καί ἄλλων ποιητολόγων. Τό

ἐκφώνησε ὁ τσιγγάνος μαθητής Ὄζάν Σουκρού ἀπό τήν Ἀλεξανδρούπολη καί εἶχε τόν τίτλο «Δάσκαλέ μου»:

ΔΑΣΚΑΛΕ ΜΟΥ

Ν' ἀγαπάω τὸν Ἀτατούρκ μας,
Νά λέω ὅτι εἶμαι Τούρκος,
Νά γελάω, νά γλεντάω,
Μάθε μου δάσκαλέ μου.

Τό βουνό, τή θάλασσα, τήν πεδιάδα,
Τό Τσαλντιράν, τό Κόσοβο,
Νά ζῶ χωρίς καβγάδες,
Μάθε μου δάσκαλέ μου.

Νά ἐμπιστευομαι τήν ἐπιστήμη,
Νά εἶμαι σύγχρονος ἄνθρωπος
Τὸν ἀρχιδάσκαλό μας τὸν Ἀτατούρκ
Μάθε μου δάσκαλέ μου.

Τό αἷμα τῶν ἡρώων,
Τή γεύση τῆς ἐλευθερίας,
Καί τ' ὄνομά σου νά μὴν ξεχνᾶμε,
Ἀγαπημένε μου δάσκαλε.

Βεβαίως. Τέτοια καλλιέργεια τοῦ λόγου, τέτοια ἀγάπη γιά τό φαῖνον, τό μὴ θολούμενον. Ἀκολουθώντας τόν Ἑλύτη, οἱ προαναφερθέντες ἔχουν ἤδη κάνει «μιά στροφή κεφαλῆς πού σημαίνει καί στροφή τοῦ κόσμου ὁλόκληρου»: Στροφή ὅμως πρὸς ἀνατολάς, ἴσαμε τήν Κόκκινη Μηλιά...

Στήν πρόσφατη ἐπίσκεψη τοῦ κορυφαίου Ἑλληνα ἱστορικοῦ - βυζαντινολόγου (καί καθηγητῆ στίς ΗΠΑ) κ. Σπύρου Βρυώνη στή Θράκη, τό ΠΑΚΕΘΡΑ διοργάνωσε ἐκδήλωση (Ξάνθη, 20/5) μέ ἀφορμή τήν ἐκδοση στά ἑλληνικά τοῦ ἔργου του «Ο μηχανισμός τῆς καταστροφῆς». Στό βιβλίο παρατίθενται ἐξαντλητικά τεκμήρια γιά τό πογκρόμ πού ἀφάνισε τόν Ἑλληνισμό τῆς Πόλης τό 1955 καί προσφέρεται ὅλη ἡ γνώση γιά τήν κομβική αὐτή στιγμή τῆς κοινότητος τῶν Ρωμιῶν. Εἶχαμε τήν εὐκαιρία νά μιλήσουμε μέ τόν πάντα θαλερό καθηγητῆ καί μεταφέρουμε παρακάτω σημεῖα τῆς συζήτησής μας:

- Στό βιβλίο σας ἀναφέρεστε σ' ἕνα τραγικό στιγμιότυπο - τοῦ πογκρόμ τοῦ 1955 - τῆς ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων στήν Τουρκία. Πρόκειται γιά μιά «κακή στιγμή», ἕνα μεμονωμένο συμβάν ἢ γιά ἕνα ὀρόσημο μιᾶς συνεποῦς πολιτικῆς τῆς γείτονος ἐναντι τοῦ Ἑλληνισμοῦ;
- Οἱ διαγωμοὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλης δέν ἦταν μιά παρένθεση, ἕνα ατυχῆς καί συγκυριακό γεγονός, ἀλλά μιά προγραμματισμένη ἐνέργεια πού ἐντάσσεται σέ μιά μακρόχρονη ἡ πολιτική τῆς Κεμαλικῆς καθεστῶτος μεσοτόχτηνεξόντωση τῶν μειονοτήτων. Δέν ἦταν ἕνα ἐγκλημα πού ἐγίνε ἀπό το σφρίγος τοῦ εθνικισμοῦ, ἀλλά ἕνα ἐγκλημα πολὺ καλά προγραμματισμένο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Σπύρος Βρυώνης

Ἢδη το 1930 ἀπαγορεύονταν στους Ἑλληνες νά ασκοῦν κάποια επαγγέλματα ὅπως του δικηγόρου π.χ. καί τους ὀδηγοῦσαν στον οικονομικό μαρασμό. Οἱ διαγωμοὶ αὐτοὶ συνεχίσθηκαν καί ἀργότερα μέ σειρά νομοθετικῶν ρυθμίσεων πού ἀπέβλεπαν στήν υφάρπαξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί ιδιωτικῆς περιουσίας. Στή μεθοδευμένη στρατηγική συρρίκνωσης τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου σημαντικό ρόλο ἐπαιξε καί ἡ κατάρρευση τοῦ αυτοδιοικητικοῦ, κοινοτικοῦ συστήματος μέ τήν ἐπιβολή ἐνός ἐγκάθετου πού συνδιαλέγονταν ἀπευθείας μέ τίς Ἀρχές.

Συνέχεια στή σελ. 6

Ἀντιρρησίες Συνείδησης, ένωθεῖτε μαζί μας!

Καθώς ἡ 15η Μαΐου ἔχει καθιερωθεῖ ὡς Παγκόσμια Ἡμέρα Ἀντιρρησιῶν Συνείδησης, γιορτάζαμε κι ἐμεῖς πρὸ ἑβδομάδος. Ναι, εἴμαστε κι ἐμεῖς ἀντιρρησίες συνείδησης, ἀπό τούς πλέον φανατικούς καί χαιρόμαστε πού ἐπιτέλους τό κίνημά μας κερδίζει ἐδαφος διεθνῶς. Δυστυχῶς στήν ἐκδήλωση τῆς Διεθνούς Ἀμνηστίας στήν Αθήνα («ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ: ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ Ἡ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ») ἡ ἀποψή μας δέν ἐκπροσωπήθηκε, καί ὅλη ἡ βραδυά εἶχε νά κάνει μέ τούς ἀντιρρησίες συνείδησης σέ θέματα **στράτευσης***.

Ἐμᾶς τό βαθεῖα συνειδησιακό πρόβλημά μας εἶναι ἡ φορολόγηση. Εἴμαστε ἀντιρρησίες συνείδησης σέ θέματα φορολογίας. Κι ὄχι βέβαια γιά λόγους ὠφελμιστικούς ἢ ἐγωκεντρικούς, ἀλλά καθαρά ἰδεολογικούς. Ἐξηγοῦμαστε: Γιά ποιόν λόγο πληρώνουμε φόρους στή χώρα μας, ἔμμεσους καί ἄμεσους; Γιά νά κονομᾶνε οἱ γαλάζιοι κουμπάροι καί οἱ πράσινοι σύντροφοι; Γιά νά διορίζονται τά λαμόγια στίς χρυσοπληρωμένες θέσεις; Γιά νά κάνουν τούς τσορπατζήδες νομαρχαῖοι καί δημαρχαῖοι; Γιά νά τά μοιράζονται οἱ ἐργολάβοι καί οἱ μεσάζοντες, οἱ σύμβουλοι καί οἱ πλήμβουλοι; Γιά νά τά μασᾶνε οἱ χρηματιστές κι οἱ τραπεζίτες; Μέ λίγα λόγια, στή χώρα - πρωταθλήτρια τῆς διαφθορᾶς (στήν ΕΕ καί ὄχι μόνο), τί νόημα ἔχει νά τροφοδοτεῖς ἕνα ληστροκρατικό σύστημα μέ τό αἷμα

καί τούς κόπους σου; Τήν διαιώνιση/ ἀναπαραγωγή τῆς Μαφίας; Ὑπάρχουν κι ἄλλες ὄψεις τοῦ θέματος, ἀκόμη εὐρύτερες: Δέν εἶναι ἡ Ἑλλάδα μέρος τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος; Δέν ἀποτελεῖ κρικο τῆς ΝΑΤΟικῆς ἐπιθετικῆς μηχανῆς; Δέν ἐνισχύουν τά χρήματά μας τόν ρόλο τῆς μέσα στά πλαίσια αὐτά; Μήπως πρέπει νά κάνουμε ἐπιτέλους κάτι ὥστε νά τερματισθεῖ ἡ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο; Ἐτσι λοιπόν, καλοῦμε ὅσους συμφωνοῦν μέ τά ἀνωτέρω, νά πικνώσουν τίς τάξεις τῶν ἀντιρρησιῶν συνείδησης μέ τό σύνθημα: «**Ἀρνοῦμαι νά πληρώσω!**». Ἐνας ἐνδιάμεσος στόχος θά μπορούσε νά εἶναι, κατά τό πρότυπο τῆς στράτευσης, ἡ ἐναλλακτική φορολόγηση (ἀντί γιά λεφτά π.χ. νά δίνεις στήν Ἐφορία κάποιο ζεύγος ἀδένων).

Πιστεύουμε ὅτι μᾶς καλύπτει ἄριστα τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, πού ἔγραφε πρὶν 5 χρόνια: «Γιά δημοκρατικά κράτη πού σέβονται τά δικαιώματα καί τίς θεμελιώδεις ἐλευθερίες, ὁ σεβασμός γιά τό δικαίωμα στήν ἀντίρρηση συνείδησης δέν μπορεῖ νά θεωρεῖται ἔλασσον ζήτημα». Ἄρα!

Κ.Κ.

* Γιά αὐτούς ἡ γνώμη μας εἶναι ξεκάθαρη: Δέν στρατεύεσαι; Ἀρνεῖσαι τήν ἀρχαῖοθεν αὐτονόητη ταύτιση πολίτη - ὀλίτη, γιά λόγους συνείδησης; Οκ. Καί ἡ πολιτεία στό ἐξῆς δέν σοῦ παρέχει κάποια δικαιώματα (διορισμό στόν δημόσιο τομέα, προμηθειες τοῦ Δημοσίου...) καί τά διατηρεῖ γιά κείνους πού ἡ συνείδησή τους περιέχει καί ψήγματα ἑλληνικότητας. Ἐκλεισε τό θέμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΠΟΡΑ & ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

Μιλώντας στην Παμποντιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ-Καναδά, στο Σταθάκειο Πολιτιστικό Κέντρο της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων της Νέας Υόρκης, ο **Φάνης Μαλκίδης** (λέκτορας του ΔΠΘ και μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για την μελέτη των γενοκτονιών) περιέγραψε το ιστορικό πλαίσιο στο οποίο εκτυλίχθηκε η Ποντιακή Γενοκτονία. Καταλήγοντας δε, τόνισε: «Το ζήτημα της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου και ιδιαίτερα η διεθνοποίησή της αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο, κυριαρχεί ως αίτημα των Ποντίων παγκοσμίως και η ελληνική Διασπορά μπορεί να παίξει σημαντικό ρόλο.

Σ' αυτό το σημείο, επίσης, εξαιρετική σημασία αποκτά η στάση των επιζώντων και των απογόνων τους. Κάθε λαός έχει δικαίωμα να απαιτεί με επιμονή την επίσημη αναγνώριση από τις αρμόδιες αρχές των εγκλημάτων και αδικιών που διαπράχθηκαν σε βάρος του. Όσο μεγαλύτερη είναι η αδικία, όσο περισσότερο χρόνο αποκρύφθηκαν τα γεγονότα, τόσο πιο έντονη είναι η επιθυμία για μια τέτοια αναγνώριση. Αναγνώριση που είναι ένας ουσιαστικός τρόπος πάλης ενάντια στη μάστιγα της γενοκτονίας, αναγνώριση που αποτελεί μία επιβεβαίωση του δικαιώματος ενός λαού να γίνει σεβαστή η ύπαρξή του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Τα σημαντικότερα ζητήματα μπορεί να τα αναδείξει η ελληνική Διασπορά στον χώρο της Ιστορίας. Μέσω μελετών, σεμιναρίων, συναντήσεων ερευνητών, οι ειδικοί έχουν το καθήκον να γνωστοποιήσουν ευρύτατα και σαφέστατα τα αναμφισβήτητα γεγονότα που συνθέτουν τη γενοκτονία. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα, οι αρνητές Τούρκοι ιστορικοί που είναι στην υπηρεσία του Κράτους τους, να βρεθούν απομονωμένοι από την επιστημονική κοινότητα και οι ελάχιστοι δυτικοί μμητές τους

να συνεισθούν με τη σειρά τους, φοβούμενοι μήπως αποκαλυφθούν τα αληθινά κίνητρά τους — προσωπικά, πολιτικά ή άλλα. Μαζί με τις εργασίες οι οποίες προσφέρουν νέα δεδομένα, με άφθονα αποδεικτικά στοιχεία, για τη γενοκτονία, ο χρόνος φαίνεται επίκαιρος για τη σύγκληση, υπό την αιγίδα ενός ινστιτούτου ερευνών, μιας ομάδας ιστορικών διαφορετικών προσανατολισμών. Ένα διεθνές πρόγραμμα ερευνών, εκτεινόμενο σε διάρκεια πολλών ετών, θα μπορούσε να διανεύσει μια για πάντα την άρνηση και τις αμφιβολίες που οι Τούρκοι πασχίζουν να διατηρούν γύρω από τη γενοκτονία.

Ένας άλλος χώρος όπου οι Έλληνες μπορούν να κατευθύνουν τις προσπάθειές τους είναι εκείνος της πληροφόρησης. Σήμερα, ύστερα από δεκαετίες, ένας λαός όπως ο τουρκικός, διατηρείται στο σκοτάδι της παραπληροφόρησης ως προς την ιστορία του. Αυτή η ανώμαλη κατάσταση στο εσωτερικό, θα μπορούσε ίσως να καταπολεμηθεί από το εξωτερικό. Στην εποχή της επικοινωνίας υπάρχουν αποτελεσματικά μέσα, για να φέρουν στον πληθυσμό την πληροφόρηση την οποία στερείται. Ένα τέτοιο πρόγραμμα που επιδιώκει να ακουστεί, μέσα στα σύνορα της Τουρκίας, μια φωνή διαφορετική από εκείνη της επίσημης προπαγάνδας, θα έβρισκε υποστήριξη από πολλές οργανώσεις προσανατολισμένες στην πρόοδο της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα. Εφόσον θα πρόκειται για ένα πρόγραμμα που θα στραφεί εναντίον της κυρίαρχης αντίληψης, θα πρέπει να διαμορφωθεί έτσι ώστε να διατηρηθεί μακροπρόθεσμα.

Αυτές οι κινήσεις υπερβαίνουν την ηθική ανακούφιση, τη στείρα συντήρηση της μνήμης που αναζητείται σε παραδοσιακά μνημόσυνα. Έτσι απαιτείται υπέρβαση των σκοπιμοτήτων της εσωτερικής πολιτικής και συγκρατητικότητας προς το εκλογικό σώμα ή την εκλογική πελατεία, των αποκλίσεων μεταξύ των οργανώσεων της διασποράς των μεθόδων παλαιότερης περιόδου, μεθόδων που συγκέντρωναν υποψίες για ηγεμονικές αξιώσεις.

Αυτή η προσέγγιση απαιτεί, αντίθετα, μια συνεργασία μεταξύ Ελλάδας και Διασποράς, από κοινού αξιοποίηση δυνατοτήτων και μέσων

βέλτιστες σε ολικό επίπεδο. Ξεπερνώντας τα εσωτερικά σύνορα και τις τοπικιστικές νοοτροπίες, η ευρωπαϊκή οντότητα αποκτά μία εμβέλεια που της δίνει ένα γεωπολιτικό βάρος. Με άλλα λόγια, η Ευρωπαϊκή Ένωση ως στρατηγικός στόχος έχει νόημα μόνο μέσα σ' ένα ενιαίο πολιτικό πλαίσιο. Γι' αυτό το λόγο αντιμετωπίζει τόσες δυσκολίες με τους εξωτερικούς παράγοντες που αντιλαμβάνονται ότι διασχίζει μία σύγχρονη μορφή αναγέννησης. Δεν επαρκεί το θεσμικό όργανο, πρέπει να συνοδεύεται και από το εκτελεστικό. Το μέγεθος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπει πια γραμμικές ισοροπίες ανάλογες με διακρατικές σχέσεις. Η πολυκλαδικότητά της σε συνδυασμό με την πολυπλοκότητα είναι de facto εκθετική. Κατά συνέπεια, η ολική προσέγγιση είναι απαραίτητη. Η σταθερότητα του δυτικού, του βόρειου και του μεσογειακού μετώπου δεν σημαίνει τίποτα όσον αφορά στο ανατολικό που προκάλεσε μια αλλαγή φάσης για τα γεωστρατηγικά δεδομένα της περιοχής. Η ενσωμάτωση αυτών των νέων στοιχείων αποδεικνύει με άμεσο τρόπο την ικανότητα απορρόφησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία αναδιπλώνεται πάνω στο ιστορικό και πολιτιστικό της υπόβαθρο. Οι αυστριακές πρωτοβουλίες στο βαλκανικό

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

...Το ζήτημα δεν είναι η εκλογική συγκυρία, ο εκλογικός κύκλος με παλιά υλικά. Το ζήτημα είναι το μέλλον και η πορεία της χώρας στον νέο αιώνα.

Η χώρα δεν μπορεί να συγχρονισθεί με την ιστορία, τα ραντεβού της, με πολιτικές διοικήσεις που είναι υπεύθυνες για το παρελθόν και επιπλέον στερούνται σχεδίου, λόγου, συλλαβίζουν αντί να ομιλούν. Όσο γρηγορότερα μιλήσουμε για το μετά, το μεταλλαγμένο γεννητικά ΠΑΣΟΚ, τόσο καλύτερα για τη χώρα.

Η Ελλάδα έχει ανάγκη ένα μεγάλο Δημοκρατικό Ριζοσπαστικό Κόμμα που θα δημιουργήσει μια νέα πολιτική παιδεία. Αυτό δεν μπορεί να το κάνει το παλιό που μεταμορφώνεται σε νέο κάνοντας κακό στη χώρα και απονομιμοποιώντας τον

παλιό, λεγόμενο, Δημοκρατικό χώρο. Ποτέ ο Δημοκρατικός χώρος δεν έφθασε σε αυτό το επίπεδο απονομιμοποίησης.

(Ο Μιχάλης Χαραλαμπίδης μιλώντας στη Σάμο)

μέσα σε κατάλληλες δομές. Η ανάδειξη και διεθνοποίηση της γενοκτονίας, η οποία υπερβαίνει τον Ποντιακό Ελληνισμό και αφορά όλους τους Έλληνες θα πρέπει να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο της πολιτικής που σέβεται την ιστορία και την αλήθεια, δηλαδή τη μνήμη της. Ταυτόχρονα, η αναγνώριση της γενοκτονίας αποτελεί και ένα σπουδαίο βήμα του τουρκικού λαού προς την απελευθέρωση, βήμα που δείχνει και τις βάσεις μίας πραγματικής φιλίας και σχέσης βασισμένης στην ειλικρίνεια και στο σεβασμό. Το Ποντιακό ζήτημα δεν είναι ένα θέμα της ιστορίας ή των μουσείων. Είναι ένα ζωντανό ζήτημα με εθνικές και διεθνείς διαστάσεις, το οποίο οι εξελίξεις στην Ευρώπη και διεθνώς το καθιστούν επίκαιρο ως θέμα δημοκρατίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ελευθερίας, αξιοπρέπειας, πραγματικής φιλίας και συνεργασίας, μίας νίκης στη μάχη για την αλήθεια.

Οι σημερινές αναγνωρίσεις της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από το μέλος του Κογκρέσου **Carolyn Manoney**, από τον γερουσιαστή της Νέας Υόρκης **George Onorato** και τον Δήμαρχο της πόλης του Νόργουολκ **Richard Moccia**, είναι μία ακόμη μεγάλη συμβολή σ' αυτή τη μεγάλη προσπάθεια που αγγίζει όλους τους Έλληνες και από ό,τι φαίνεται και πολλούς Φιλέλληνες.

χώρο επηρεάζουν δυναμικά και το ρόλο της Ελλάδας. Γενικότερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά ένα παρελθόν που δεν υπήρχε ούτε μέσα στο οικονομικό πλαίσιο ούτε στο θεσμικό. Με την ιστορία της, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί πλέον να δημιουργήσει ένα μέλλον που έχει γερά θεμέλια και που δεν βασίζεται μόνο σε συμβατικές και ιδεολογικές συμμαχίες. Αυτό το στοιχείο, στο οποίο δεν δίνουμε έμφαση για διάφορους ψευδο-διπλωματικούς λόγους, είναι από τα πιο ισχυρά μίας γεωπολιτικής οντότητας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με την ένωση των ιστοριών και όχι τη διαγραφή τους όπως θα ήθελαν μερικοί, δημιουργεί ένα ισχυρό πεδίο όπου οι προηγούμενες συμβάσεις παρουσιάζονται πλέον όχι μόνο ως τεχνικές αλλά και τεχνητές. Διαμορφώνοντας το πλαίσιο της, η Ευρωπαϊκή Ένωση λειτουργεί με βάση τη στρατηγική των φυσικών συνόρων που είναι τόσο βασική στη γεωστρατηγική και την ενισχύει με την έννοια της φυσικής ιστορίας. Ακολουθεί το σχήμα του κεκτημένου για να θυσιάστώ πρέπει να έχω ένα κοινό στοιχείο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με την ιστορία της μπορεί να αποκτήσει μία πολιτική.

ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Η Ευρωπαϊκή Κίνηση και ο Δήμος Βιστωνίδος σε συνεργασία με την Ένωση Ευρωπαίων Φεντεραλιστών (UEF) και το Κέντρο Μελετών Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Οικονομίας (ΚΕ.Μ.Ε.Π.Ο.) διοργανώνει εκδήλωση - συζήτηση (25/5/07, ώρα 18:00) στο Πνευματικό Κέντρο Γενισέας στο Δήμο Βιστωνίδος με θέμα «**Προοπτικές από την εφαρμογή της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής στην περιοχή της Θράκης**». Η εκδήλωση διοργανώνεται στα πλαίσια της εκστρατείας "Speak up Europe" του προγράμματος Plan D για τη Δημοκρατία, το Διάλογο και τη Δημόσια συζήτηση κατά τη διάρκεια του οποίου υλοποιούνται πολλαπλές δημόσιες συζητήσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και τις πολιτικές της.

Καθώς οι συνθήκες οικονομικού ανταγωνισμού στην παγκοσμιοποιημένη αγορά γίνονται όλο και πιο σύνθετες, οι πολιτικές για ζητήματα που στο παρελθόν θεωρούνταν απλά έχουν ήδη μεταστραφεί. Στο ζήτημα της γεωργίας η πολιτική της ΕΕ επικεντρώνεται στο ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η γεωργία στη διαφύλαξη και τη διαχείριση των φυσικών μας πόρων και παράλληλα στοχεύει στη διασφάλιση ικανοποιητικού βιοτικού επιπέδου για τους γεωργούς, ποιοτικών τροφίμων σε ανταγωνιστικές τιμές για τους καταναλωτές και στη διατήρηση της κληρονομιάς της υπαίθρου. Οι επιπτώσεις και οι προοπτικές από την εφαρμογή αυτής της πολιτικής στη Θράκη θα αναλυθούν από ειδικούς και θα ακολουθήσει συζήτηση με το ακροατήριο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως στρατηγικός στόχος

Ν. Αυγερό

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα πολύπλευρο νοητικό σχήμα. Πολλοί θα ήθελαν να παραμείνει ένας οικονομικός χώρος όπως ήταν προηγουμένως η Ε.Ο.Κ. Όμως η πραγματικότητα έχει ήδη ξεπεράσει αυτό το αρχικό στάδιο. Ήδη 13 χώρες ανήκουν στην Ευρωζώνη και θα προστεθεί η Κύπρος το 2008. Η εφαρμογή και η διεύρυνση της Συνθήκης Schengen προσφέρει και αυτή νέες δυνατότητες που δεν αγγίζουν πια μόνο και μόνο τον οικονομικό τομέα. Η έννοια του ευρωστρατού είναι ήδη μία πραγματικότητα στη Γαλλία και στη Γερμανία που μπορεί από τώρα να επηρεάζει ακόμα και τα δεδομένα της Κύπρου. Το σημαντικότερο στοιχείο όμως είναι το πολιτικό πλαίσιο και αυτό συσχετίζεται άμεσα με το Ευρωσύνταγμα που έχουν υπογράψει ήδη 18 χώρες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αρχίζει να διατυπώνει τα απαραίτητα στοιχεία για τη δημιουργία του υπόβαθρου μίας μεγάλης στρατηγικής με την έννοια της πολεμολογίας. Οι τοπικές στρατηγικές δεν μπορούν να είναι οι

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματείου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 25 €
Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Η Δημοκρατία ανησυχεί και διατάσει

Ο Θ.Γ. Κανέλλος στην «Ελευθεροτυπία» (10/5) για την ευρωπαϊκή πορνεία της Σερβίας (από κοντά κι η Ελλάδα, μέ τηλεφωνήματα του «άνησυχου για τις εξελίξεις» Καραμανλή!):

«Σε δύσκολη θέση έφερε τη Σερβία η εκλογή του υπερεθνικιστή Τόμισλαβ Νικόλιτς στη θέση του προέδρου της Βουλής, καθώς θεωρήθηκε ως βήμα ευρύτερης συνεργασίας για το σχηματισμό κυβέρνησης που θα απομάκρυνε ενδεχομένως τη χώρα από την ευρωπαϊκή πορεία της. Ο ηγέτης του Ριζοσπαστικού Κόμματος εξελέγη πρόεδρος με τη συνεργασία του Δημοκρατικού Κόμματος Σερβίας, του απερχόμενου πρωθυπουργού Βόισλαβ Κοστούνιτσα. Η εκλογή του μάλιστα συμπίπτει με την ανάληψη της προεδρίας του Συμβουλίου της Ευρώπης από τη Σερβία. Αλλά ο Νικόλιτς δεν φημιζεται για τις φιλοευρωπαϊκές θέσεις του. Και το Διεθνές Δικαστήριο αποφάνθηκε πριν από 3 μήνες ότι η Σερβία έχει παραβιάσει πολλές φορές τη Συνθήκη περί Γενοκτονίας. Το Συμβούλιο της Ευρώπης προασπίζει τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Ευρώπη. Ο Νικόλιτς θεωρείται διάδοχος του Μιλόσεβιτς στον εθνικισμό. (...) Ματαιώς ο Νικόλιτς αντέκρουσε τις κατηγορίες χθες, ότι δεν είναι εξτρεμιστής και ότι δεν θα οδηγήσει τη Σερβία στην απομόνωση. Η Γερμανίδα καγκελάρια και προεδρεύουσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Άγκελα Μέρκελ εξέφρασε στον Κοστούνιτσα την «ανησυχία» της μετά την εκλογή του Νικόλιτς, ο οποίος ηγείται των Ριζοσπαστών από τον Φεβρουάριο του 2003, όταν ο πρόεδρος του κόμματος, Βόισλαβ Σέσελι, παραδόθηκε στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης για την πρώην Γιουγκοσλαβία και δικάζεται για εγκλήματα πολέμου. Ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας του Συμβουλίου της Ευρώπης δήλωσε ότι η πολιτική του Ριζοσπαστικού Κόμματος αντιβαίνει στην πολιτική προσέγγισης Σερβίας - Ε.Ε...»

(Σ.Σ.: Ο Νικόλιτς, έπικεφαλής του πρώτου σε ψήφους κόμματος της χώρας, τελικά υποχρεώθηκε να παραιτηθεί).

Μέ τον σκατοσμπρώχη για γραφίδα

Όκαμμός του Τάκη Μίχα είναι γνωστός: Δέν θά ήσυχάσει αν δέν δει τον τελευταίο Σέρβο κρεμασμένο από τ' άντερα του τελευταίου Έλληνα. Πασχίζοντας λοιπόν να βρει κάποιον με τα ίδια ιδανικά (δέν πειράζει παλληκάρι μου, κι ένας να είσαι άρκει, νά, είδες ό Έφιάλτης στίς Θερμοπύλες...), γράφει στην «Ελευθεροτυπία» (8/5):

«Αξιωματούχος του υπ. Εξωτερικών αναγνωρίζει για πρώτη φορά δημόσια ότι Έλληνες πολίτες έλαβαν μέρος σε εγκλήματα εναντίον αμάχων Βοσνίων κατά τη διάρκεια του πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Πρόκειται για περίπου 100 άτομα τα οποία πολεμούσαν στη Βοσνία υπό τις διαταγές του φυγόδικου στρατηγού Μλάντιτς. Πολλοί από αυτούς έλαβαν μέρος στη σφαγή της Σρεμπρένιτσα τον Ιούλιο του 1995. Το γεγονός αυτό χαρακτηρίστηκε από την αγγλική εφημερίδα «Γκάρντιαν» ως «το πιο καλοκρυμμένο μυστικό της Ελλάδας».

Η αναγνώριση της συνενοχής Ελλήνων πολιτών έγινε από τον διπλωμάτη Δημήτρη Κούρκουλα, ο οποίος ηγείται αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Ο Έλληνας διπλωμάτης επισκέφθηκε πρόσφατα τη Σρεμπρένιτσα και κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των δολοφονηθέντων αμάχων Βοσνίων. Μετά την επίσκεψή του έκανε δηλώσεις στον τοπικό Τύπο με τις οποίες εξέφρασε τον αποτροπιασμό του για τη συμμετοχή συμπατριωτών του στο έγκλημα. «Ντρέπομαι για τους Έλληνες εθελοθές στη Σρεμπρένιτσα», δήλωσε στην ημερήσια «Ντζέβι Αβάζ». Απαντώντας σε ερώτηση του Βόσνιου δημοσιογράφου, πώς σχολιάζει ως Έλληνας την ανύψωση της ελληνικής σημαίας στη μαρτυρική πόλη και τη συμμετοχή των συμπατριωτών του στη σφαγή, ο κ. Κούρκουλας επιβεβαίωσε ότι πράγματι αυτό συνέβη. «Πρόσφατα διάβασα μια έκθεση για το συμβάν» είπε. «Νομίζω ότι εκφράζω όχι μόνο την προσωπική μου άποψη αλλά και την άποψη και της πλειοψηφίας των συμπατριωτών μου, λέγοντας ότι ντρεπόμαστε για το γεγονός. Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει έθνος στον κόσμο το οποίο δεν έχει εγκληματίες».

Οι δηλώσεις του Έλληνα διπλωμάτη αποτελούν μια τομή με τη μέχρι σήμερα πρακτική του ΥΠΕΞ, το οποίο δήλωνε πάντοτε άγνοια του γεγονότος. Πριν από δύο έτη, έπειτα από ερώτηση του τ. βουλευτή Α. Ανδριανόπουλου στη Βουλή, οι ελληνικές δικαστικές αρχές ξεκίνησαν μια έρευνα σχετικά με τη συμμετοχή Ελλήνων πολιτών σε εγκλήματα εναντίον αμάχων Βοσνίων. Όμως, σύμφωνα με πληροφορίες μας, η υπόθεση πολύ γρήγορα τέθηκε στο αρχείο...»

Ποιά Ακαδημία, μωρέ; Έδω Λιάκος μιλάει!

Ανήμερα της 19ης Μαΐου, τά ΔΟΛια «ΝΕΑ» είχαν εθνομηδενιστικό «αφιέρωμα», μέ όλον τον άρνησιπατρι θίασο επί σκηνής. Διαβάστε τον Αντώνη Λιάκο και δώστε τις ψευδαισθήσεις. Στο Λαμπρακιστάν τό ελληνίζειν είναι κακούργημα.

«Η εκπαίδευση οφείλει να είναι πλουραλιστική, υπογράμμισε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, όμως, όταν σκοπός της ορίζεται η ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης όπως στο άρθρο 16, τα πράγματα δυσκολεύουν. Γιατί το κείμενο της Ακαδημίας Αθηνών να βαραίνει περισσότερο από δεκάδες πανεπιστημιακούς που υπεράσπισαν το εγχειρίδιο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού είτε δηλώνοντάς το δημόσια με τις υπογραφές τους είτε μέσω των επιστημονικών περιοδικών που οργάνωσαν συνέντευξη Τύπου είτε μέσω των πανεπιστημιακών τμημάτων που φιλοξένησαν σχετικές εκδηλώσεις και συζητήσεις;

Στην Ακαδημία Αθηνών υπάρχουν μόνο τρεις ιστορικοί, από τους οποίους μόνο δύο (Σβολόπουλος, Σακελλαρίου) υπογράφουν το πόρισμα για το βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού. Το τρίτο μέλος προτίμησε την ασφάλη απόσταση. Επομένως δεν πρόκειται για πόρισμα Ακαδημίας, αλλά μόνο δύο μελών της. Το ίδιο το πόρισμα θα ήταν πειστικότερο αν είχε μια ισοζυγισμένη κρίση για τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του βιβλίου. Αντίθετα ο πρόλογός του επικαλείται καθαρώς ιδεολογικά ζητήματα (ενίσχυση της εθνικής ταυτότητας, δημιουργία εθνικής αυτοπεποίθησης). Εντελώς άδικη κατηγορία γιατί είναι ένα βιβλίο ευρωπαϊκής ιστορίας 500 χρόνων, το οποίο αφιερώνει στην ελληνική ιστορία πάνω από το 90% της έκτασής του. Το πόρισμα των δύο ακαδημαϊκών είτε υιοθετεί μια λαθεμένη ελληνοκεντρική θέση, π.χ. ότι η Αναγέννηση οφείλεται στους Έλληνες λόγιους που πήγαν στην Ευρώπη (!) είτε αναφέρεται κυρίως στο τι δεν περιλαμβάνει το βιβλίο, παρά στο τι περιλαμβάνει (...) Αλλά στην Ακαδημία Αθηνών υπάρχουν και σοβαροί άνθρωποι. Θέλουν να αναγορευτούν σε ένα είδος υπερτιμητών της ελληνικής πνευματικής ζωής;...»

ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ: Κι όμως κέρδισε!

Ποιές χώρες δικαιούνται να προεδρεύουν σε επιτροπές του ΟΗΕ για την Αειφόρο Ανάπτυξη; Μπορεί μία χώρα που κλώπησε πρόσφατα την αποικιοκρατία να τό πράξει; Η απάντηση της δημοκρατικής Δύσης είναι άρνητική.

Έτσι, παρότι ό ύπουργός Περιβάλλοντος και Τουρισμού της Ζιμπάμπουε, ό 48χρονος βρετανοσπουδαγμένος Φράνσις Νέμα, πήρε όμόφωνα τό χρίσμα από τίς 12 άφρικανικές χώρες για να προεδρεύσει έκ μέρους της Μαύρης Ήπειρου στην συγκεκριμένη Έπιτροπή, Άγγλοαμερικανοί και από κοντά οί Ευρωπαίοι (βλ. δηλώσεις του Νορβηγού ύπουργού) φάγανε τά λυσσακά τους για να μήν έκλεγεί. Τόσο για να συντηρήσουν τίς κυρώσεις κατά του προέδρου Μουγκάμπε (πού μετά τό 2000 πήρε από τούς λευκούς τίς άπεραντες φάρμες και τίς μοίρασε), όσο και για να ύποσκάψουν τίς άνεφελές σχέσεις της Ζιμπάμπουε με τίς άλλες άφρικανικές χώρες. Τί βρήκαν λοιπόν να καταλογίσουν στην συγκεκριμένη έπιλογή; Όσον άφορά την Ζιμπάμπουε λένε ότι δέν άποτελεί ύπόδειγμα άειφόρου ανάπτυξης, άφου από έξαγωγέας τροφίμων σήμερα δέν μπορεί να θρέψει τόν

πληθυσμό της (πράγμα για τό όποιο οί ίδιοι οί δυτικοί - μέ πρώτους τούς Άγγλους - έχουν τήν μέγιστη ευθύνη). Ότι καταστρέφονται τά καταφύγια άγριων ζώων, ότι αυξάνει ή λαθροθηρία, ότι έχει τό παγκόσμιο ρεκόρ πληθωρισμού (!), ότι ό Μουγκάμπε ρε ύ ε τ α ι δημοσίως...

Κι όσον άφορά τόν ίδιο τόν Νέμα, βγήκε ό βρετανός μεγαλοκτηματίας στόν όποιον άνήκε άλλοτε ή ση-μερινή φάρμα του και δήλωσε ότι ό ύπουργός, ως νέος ιδιοκτήτης, τήν έχει... άφήσει (ό άνεπρόκοπος) να καταστραφεί! Κι αυτό έγινε παγκοσμίως είδηση!

Τελικά δέν τούς πέρασε. Στην ψηφοφορία της 11ης Μαΐου ό Νέμα πήρε 26 ψήφους, 21 χώρες ψήφισαν κατά και ύπήρξαν 3 άποχές. Η πορεία της χώρας του Μουγκάμπε συνεχίζεται, κι άς μήν βολεύονται οί παλιοί άφεντικοί και τά σημερινά τσανάκια τους (όργανώσεις άνθρωπίνων δικαιωμάτων)...

Ρόν Πώλ: Τυπική παρουσία ή εκλογική έλπίδα;

Ο Ρόν Πώλ, ύποψήφιος για τό ρεπουμπλικανικό χρίσμα στίς έρχόμενες εκλογές τών ΗΠΑ, είναι ένας τυπικός συντηρητικός WASP: Μέ άγγλοσαξωνική καταγωγή, μέ πετυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία (ως γιατρός), μέ νεοφιλελεύθερες ιδέες για τήν οικονομία,

μέ τυπικά άμερικάνικη άτομοκρατική ιδεολογία (λιγότερο κράτος...) και χωρίς άλλου τύπου (σιωνιστικές) ιδιαίτερες δεσμεύσεις.

Μετά από μακρά θητεία δεκαετιών στό Κογκρέσο, και μετά από τήν αυτόνομη κάθοδό του για Πρόεδρος τό 1988 μέ τό Φιλελεύθερο Κόμμα (0,5%), βρίσκεται σήμερα μπροστά στίς δημοσκοπήσεις για τό επίζηλο χρίσμα, παρά τόν πόλεμο πού του γίνεται από τό σύνολο τών ΜΜΕ. Καί δέν είναι μόνο τό παρατσούκλι του «Dr No» πού του κόλλησαν για τήν άρνησή του να ύπερψηφίσει όλες τίς μπουσιές τών τελευταίων χρόνων («Πατριωτική Πράξη», Πόλεμος στό Ιράκ, στρατοδικεία για «τρομοκράτες...») αλλά και ή ενόχλησή τους πού ό 72χρονος πλέον Πώλ δέν κολώνει να μιλήσει χύμα για όλα τά θέματα - ταμπού του κατεστημένου πολιτικού λόγου (π.χ. 11η Σεπτεμβρίου). Η εκλογή του στό Τέξας

μέ συντριπτικά ποσοστά - κόντρα στόν ίδιον τόν Μπους και σε νεοσυντηρητικούς τύπου Γκίνγκριτς - δείχνει ότι ή άμερικανική Δεξιά, ή μη προτάσουσα τά ισραηλινά συμφέροντα από κείνα τών ΗΠΑ, έχει βρει τόν έκφραστή της στό πρόσωπο του Πώλ.

Ήρωες άληθινοί

«Για μία Πολιτιστική Αναγέννηση στά χρόνια της βαρβαρότητας» είναι ό τίτλος της εισήγησης του μεγάλου μας συμπατριώτη διανοούμενου Δημήτρη (James) Πέτρας, όμοτιμου καθηγητή στό Πανεπιστήμιο του Binghamton της Νέας Υόρκης, στά πλαίσια του φετεινού Έθνικού Συνεδρίου για τήν Τέχνη και τήν Ποίηση για τήν Ειρήνη στην Κολομβία (Μεντεγίν, 1-3 Ιουνίου). Από τήν έξαιρετικά ένδιαφέρονσα εισήγηση του Δ. Πέτρας, πού θεωρείται αυθεντία στόν χώρο τών κινημάτων της Λατινικής Άμερικής, έπιλέξαμε κάποια σημεία πού αναφέρονται στους «Ήρωες της καθημερινότητας»:

Πολλοί λόγοι και μεγάλο μέρος του κόσμου άναζητούν τούς εικονικούς τους ήρωες σε δημοσιότητες του σινεμά, τών σπόρ και τών νόμπελ. Πρέπει να παραδεχτώ πώς οί δικοί μου ήρωες και ήρωίδες δέν είναι ούτε άγιοι ούτε διάσημοι, ούτε καν οί μεγάλοι άμφισβητίες και οί ξακουστοί διανοούμενοι τών ΗΠΑ και της Ευρώπης. Πιο αξιοθαύμαστοι είναι οί Κολομβιανοί πού δουλεύουν σταθερά και μέ πάθος, εφαρμόζοντας τίς πολιτικές άρετές της ταξικής άλληλεγγύης στά θύματα του βαρβαρου κράτους και βεβαιώνουν τήν πολιτική τους αξιοπρέπεια ύπεραμνόμενοι τών άνθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Οί διασημότητες και οί διανοούμενοι, ξακουστοί ιδίως στόν Βορρά, έχουν τή φήμη τους για να τούς προστατέψει από τά κράτη όταν επικρίνουν τίς άδικίες. Για κείνους είναι μία στιγμιαία χρονική συγκυρία - μία συνέντευξη, μία δημόσια συζήτηση, ή ύπογραφή μιας έκκλησης. Οί μικρές αυτές πράξεις έχουν τό νόημά τους και τό ήθικό τους βάρος.

Όμως για μένα τό άνάστημ αυτό συρρικνώνεται όταν συγκριθεί μέ τίς καθημερινές γενναίες πράξεις και μέ τήν άλληλεγγύη τών άκτιβιστών τών έργατικών συνδικάτων, ή τών δικηγόρων άνθρωπίνων δικαιωμάτων ένώπιον τών καθημερινών άπειλών και τών δολοφονιών. Υπάρχει μεγάλη ήθική άπόσταση του να θέτεις τή ζωή σου στην πρώτη γραμμή καθημερινά, όπως κάνουν οί Κολομβιανοί χωρικοί, και του να μιλάς από τόν ασφάλη, έλεφάντινο πύργο ενός άμερικανικού ή ευρωπαϊκού πανεπιστημίου, όπως κάνουν οί ακαδημαϊκοί. Η προσωρινή μείωση της πίεσης προσφέρει μιάν άνακούφιση αλλά όταν οί νομπελίστες έπιστρέψουν στα καθήκοντά τους, είναι οί χωρικοί, οί έργάτες και οί άκτιβιστές πού άντιμετωπίζουν τίς επιθέσεις στη δουλειά, στη γειτονιά, στην οικογένειά τους. Η μαχητικότητα, ή άλληλεγγύη, ή ευγένειά τους είναι πού μέ έμπνέουν και μέ πείθουν ότι ή βαρβαρότητα δέν είναι ούτε παντοδύναμη, ούτε προορισμός μας...

ΔΡΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΗΣ - ΣΜΙΓΑΔΑΣ: Τί και πότε πληρώθηκε;

Πρίν λίγο καιρό γράφαμε για την περίπτωση του όρεινου έπαρχιακού δρόμου Οργάνης - Σμιγάδας, ο οποίος κατασκευάζεται από την εταιρεία ΑΛΦΑ ΤΕΧΝΙΚΗ και επιβλέπεται από την Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του Νομαρχιακού Διαμερισματος της Ροδόπης. Ρωτούσαμε τότε αν έχει γίνει κάποιος ποιοτικός έλεγχος στο έργο κι αν πρόκειται να γίνει τελικά κάποιος τέτοιος ώστε να διαπιστωθεί το κατά πόσον έγινε αυτό έτσι όπως προβλεπόταν ή όχι.

Σήμερα επανερχόμαστε με μία πολύ σοβαρή, επώνυμη καταγγελία (τά στοιχεία του καταγγέλλοντος στη διάθεση κάθε αρμόδιας Αρχής): Το έργο ελέγχθηκε, βρέθηκε εκτός πάσης ποιοτικής προδιαγραφής αλλά και όχι μόνον αυτό: Παρότι βρίσκεται (ακόμη

και) σήμερα σε στάδιο πολύ αρχικό, έχει αποπληρωθεί μέχρι και την τελική στρώση οδοποιίας από την αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχίας. Μάλιστα λέγεται ότι πληρώθηκαν (;) εργασίες που δεν έγιναν ποτέ, πριν τις νομαρχιακές εκλογές του περασμένου φθινοπώρου! Το δέ ποσό που πληρώθηκε τότε για τις εργασίες - φάντασμα, ανέρχεται σε 270.000 ευρώ περίπου.

Και κάτι ακόμη. Πληρώθηκε ο ίδιος εργολάβος και για... κάποιαν θεομηνία που του κατέστρεψε το έργο; Κι αν ναι, πότε και για ποιο μέρος του «έκτελεσθέντος» έργου;

Η αλήθεια σχετικά με τα ανωτέρω είναι πολύ εύκολο να διαπιστωθεί. Με ένα τηλεφώνημα (του Εισαγγελέα;) στο ταμείο της νομαρχίας θα διαπιστωθεί αν πληρώθηκε ή βάσει της οδοποιίας (με το προαναφερόμενο κόστος), και ο οποιοσδήποτε τεχνικός μπορεί επί τόπου να εξακριβώσει αν αυτή κατασκευάστηκε ή όχι. Θέληση να υπάρχει...

Τρεβίζο· πώς λέμε Ελλάδα; Ή, το αντίθετο!

Τό ότι είμαστε θαυμαστές της Ιταλίας, σās είναι βέβαια γνωστό. Επειδή όμως δεν πρόκειται για κάποιο κοινό κόλλημα αλλά για στάση απολύτως δικαιολογημένη, είναι μάλλον χρήσιμο να την τεκμηριώνουμε κάθε φορά που προκύπτει μία χαρακτηριστική άφορη.

Τό Τρεβίζο, λοιπόν, είναι μία μικρή πόλη κοντά στη Βενετία, με χαρακτηριστικό βορειοϊταλικό χρώμα και κανάλια γλυκού νερού. Πρόσφατα τό δημοτικό συμβούλιο της πόλης αποφάσισε να αφαιρεθούν τά χαρακτηριστικά χάρτινα φανάρια (και ό,τι άλλο έχει αυθαίρετα προστεθεί - λιοντάρια, δράκοι, κτλ) έξω από τά τρία κινέζικα έστιατόρια της πόλης. Τό άπλο σκεπτικό είναι

πως ή πόλη δεν είναι ανατολική και ή κινέζικη διακόσμηση - έστω και σε κάποια μεμονωμένα σημεία της - άπάδει της φυσιογνωμίας της.

Όσοι τώρα έξ ύμωv δεν έχει παπαριάσει έντελώς ό εγκέφαλος σας, ώστε να θεωρείτε ξενηλασία ή σωβινισμό μία τέτοια στάση, κάντε μία αντιπαραβολή με τά ισχύοντα στη χώρα μας. Όχι τόσο σε επίπεδο νομοθεσίας, όσο σε επίπεδο πρακτικής. Αυτή τή στιγμή γίνεται άγώνας για τήν καταστολή της επέλασης των θανατηφόρων διαφημιστικών πινακίδων, που είναι ΟΛΕΣ παράνομες. Οί κατά τόπους πρωτοβουλίες (μαζί και οί δικές μας) έναντίον των ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ξενόγλωσσων πινακίδων συναντά τήν προκλητική γαϊδουριά τοπικών άρχόντων και έπιχειρηματιών (Τραπεζών στην δική μας περίπτωση*). Όσο για τις άρχιτεκτο-νικές έπιτροπές, με όλο αυτό τό θάλλον κίτς όλόγυρα, άναρωπιέται κανείς αν εξακολουθούν να υπάρχουν κι αν άκούγεται ποτέ ό λόγος τους. Η δομημένη άτομική κακογουστιά και συλλογική άμνησία δεν δείχνει τίποτε τέτοιο.

* Έννοείται ότι θά τό ξαναθέσουμε, σιγά μήν άφήναμε έτσι τήν κάθε GYFTOBANK

Σχόλια πτερόεντα

Ρωτήθηκε στην Αλεξανδρούπολη ό Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, για τήν άρση της άναγνώρισης του Πατριάρχη Τεροσολύμων Θεόφιλου από τήν κυβέρνηση της Ιορδανίας και δήλωσε σχετικά: «Δέν τό περιμέναμε, αλλά και δεν πρέπει να παραδώσουμε τά όπλα. Τό Πατριαρχείο επί αιώνες ήταν έλληνικό κι εκεί έστιάζεται τώρα ή προσπάθειά μας, να εξακολουθήσει να έχει τόν έλληνικό χαρακτήρα, έστω κι αν δραστηριοποιείται με ποιμνιο μή έλληνικό, αλλά άραβικό...»

Δέν ξέρω τί άποψη έχετε έσεις για τό θέμα, όμως αυτή ή παντί τρόπο ύπεράσπιση κάποιων κεκτημένων, σε βάρος της ουσίας και του άυτονοήτου (όπως είναι ή έκπροσώπηση των Αράβων με Επισκόπους τους στην Ίερά Σύνοδο στά μέρη τους) σε μάς άκούγεται άκρως άνορθόδοξη. Κυριολεκτικά σάν θρησκευτική άποικιοκρατία, και χωρίς καμμία προοπτική έπιβίωσης: από πολιτική άποψη λάθος κι από εκκλησιαστική άποψη έγκλημα. Πουθενά δεν άκούγεται ή φωνή των πιστών, μόνη έγνοια ΟΛΩΝ (από τό ΥΠΕΞ και τήν Αρχιεπισκοπή μέχρι τόν Αλαβάνο) ήταν ή «διαχείριση» της κρίσης ή ή διατήρηση του έλέγχου του Πατριαρχείου σε βάρος 400.000 πιστών. Τό έχουμε ξαναγράψει: Ζητώντας (με τρόπο άπαράδεκτο, από λαό σε 40χρονη Κατοχή) τά πολλά, θά χάσουμε τά πάντα.

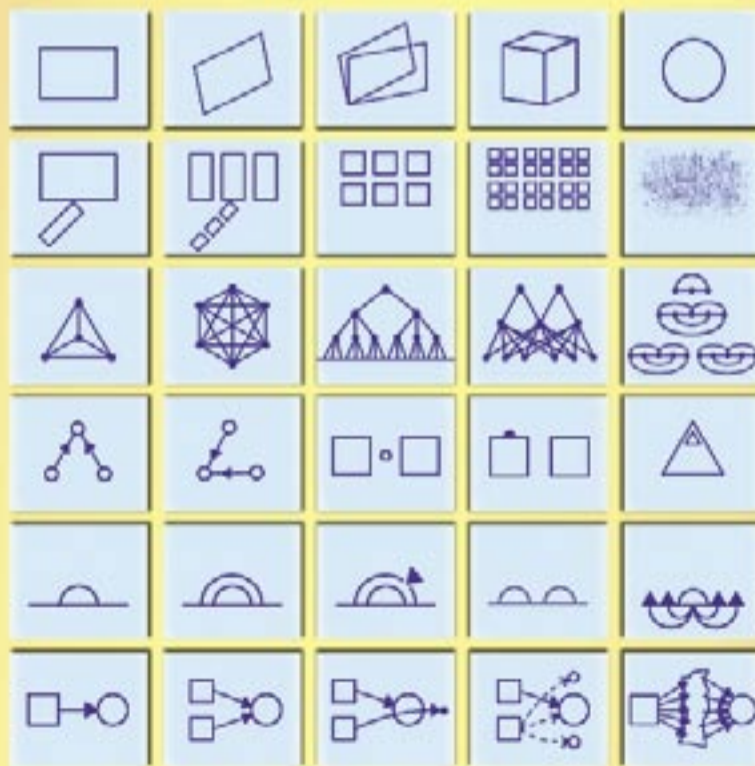
Τιμήθηκε ή επέτειος της Ποντιακής Γενοκτονίας από τήν Παμποντιακή Όμοσπονδία Έλλάδος τό Σάββατο, 19 Μαΐου, με τήν μεγάλη συγκέντρωση στην πλατεία Αγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης, μετά τήν μεγάλη κινητοποίηση των κατά τόπους ποντιακών σωματείων. Και ναι μέν είναι κατανοητή ή άνάγκη να υπάρξει μία μεγάλη διαμαρτυρία του όργανωμένου ποντιακού χώρου όμως πρέπει ίσως οί όργανωτές να δούν και μία άλλη σημαντικότερη παράμετρο: Ειδικά στη Θράκη, με τις γνωστές ιδιαίτερες συνθήκες, είναι δυνατόν άνήμερα της 19ης Μαΐου να μην γίνεται τίποτε; Να μην έχει κανείς να πει μία λέξη, να καταθέσει ένα ψήφισμα έξω από τό Τουρκικό Προξενείο Κομοτηνής; Δεν θά μπορούσαν οί ποντιακοί σύλλογοι της Περιφέρειάς μας (ή έστω της Θράκης) να κάνουν στην πόλη μας όσα γίνονται στη Θεσσαλονίκη; Γιατί καλές είναι και οί δοξολογίες ή οί όλονυκτίες που γίνανε, όμως τό μήνυμα πρέπει να βγαίνει και στον δρόμο, όχι να μένει μονάχα σε μιάν εκκλησιά ή σε μιάν αίθουσα. Ή μήπως εκεί έχουμε να φοβηθούμε κάποιους; Αρκετά με τους «χαμηλούς τόνους» της άνυπαρξίας μας, αν δεν θεωρείται ή Θράκη χώρος μειωμένης έθνικης κυριαρχίας έπιβάλλεται αυτό να φαίνεται και στους έορτασμούς (τουλάχιστον) της έπίσημης άναγνωρισμένης γενοκτονίας.

Τραγική ή όργανωτική άποτυχία των κινητοποιήσεων του Δικτύου άντιρατσιστικών και φιλομεταναστευτικών όργανώσεων στη Θράκη. Με άφορη τά έγκαίνια του νέου χώρου κράτησης/φιλοξενίας στο Φυλάκιο Όρεστιάδας, έπιχειρήθηκε ή «εύαισθητοποίηση πολιτείας και κοινωνίας πάνω στο θέμα των μεταναστών και του τρόπου αντιμετώπισής τους». Ασχέτως των τυχόν καλών προθέσεων πολλών εκ των συμμετεχόντων (στην εκδήλωση της Κομοτηνής δεν είδαμε πάνω από 10 ντόπιους), δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ένα πολιτικό ζήτημα με μία συναισθηματική προσέγγιση, ή όποια έπιχειρεί σύν τοις άλλους να σιγματίσει κάθε αντίλογο ως ξενοφοβικό και ρατσιστικό. Οί νέες έγκαταστάσεις στο κέντρο του Φυλακίου είναι έξαιρετικές, ή λαθρομετανάστευση ουσιαστικά έχει άποικιοποιηθεί (όλοι αφήνονται ελεύθεροι με τόν όρο να άποχωρήσουν ιδίους αναλώμασι από τή χώρα!) και ό κόσμος στη Θράκη άποδεικνύει καθημερινά τήν άνθρωπιά του στους νεήλυδες. Πέραν αυτών δηλαδή, τί άλλο ζητάμε;

ΝΟΗΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Νίκος Λυγερός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Εάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Η Κομοτηνή χαιρετίζει τα Βαλκάνια...
...τα Βαλκάνια τραγουδούν στην Κομοτηνή

"BALKAN BUS FESTIVAL"

1^ο Βαλκανικό Φεστιβάλ Έθνικ Μουσικής

31 ΜΑΪΟΥ έως και 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007

Κεντρική Πλατεία Κομοτηνής

Έναρξη: 9μ.μ. κάθε βράδυ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΑΛΕΑΣ

ΦΕΡΟΥΣ

ΒΙΟΡΙΚΑ & ΙΟΝΙΤΣΑ

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΣΑΛΕΑΣ

ΑΜΖΑ

ΕΣΜΑ ΡΕΤΖΕΠΟΒΑ

ORIENT ΕΞΠΡΕΣ

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΛΙΟΥΛΕ ΜΠΟΥΡΓΚΑΣ
(ΚΙΟΥΤΣΟΥΚ ΧΑΣΑΝ)

HELLENIC AID
MINISTRY OF FOREIGN
AFFAIRS OF GREECE

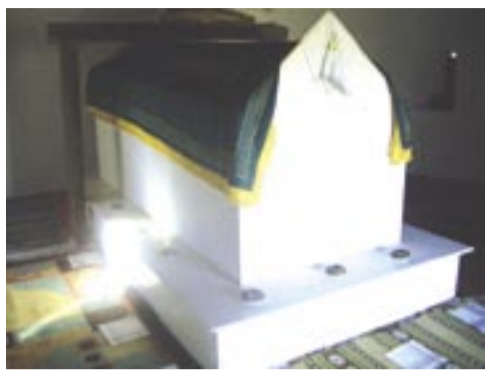
Με τη στήριξη της Ε.Ε.
στα πλαίσια της
πρώτης κοινοπραξίας
για την ενίσχυση
των έθνικων της Κόμοτης

ΑΡΧΙΜΟΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
ΔΕΛΙΑΣ

Στά μπεκτασίδικα χωριά από τούς Προξενικούς Μηχανισμούς άλωσης τών τεκκέδων!

Ο μπεκτασίδικος πληθυσμός της Ροδόπης, οί λεγόμενοι και Κιζιλμπάσηδες, πού κατάφεραν επί τούς αιώνες νά διασωθούν τήν θρησκευτική ιδιοπροσωπεία τους μέσα στη σουνιτική θάλασσα, κινδυνεύουν μέ αφανισμό τά τελευταία χρόνια (έντός της έλληνικής δημοκρατίας!) από τόν άφομοιωτικό μηχανισμό του Τουρκικού Προξενείου τής Κομοτηνής.

Ο κύριος θεσμικός μοχλός αυτής τής έν έξελιξεί προσπάθειας είναι ο «μορφωτικός πολιτιστικός σύλλογος Χίλια», όπου προεδρεύει ο **Χασάν Μπεκήρουστα** (πρώην αντιδήμαρχος Όρφεία). Καθώς οί άνθρωποι τής Άγκυρας χρειαζόντουσαν στην περιοχή μία νομιμοφανή παρουσία, έστησαν τό σωματείο αυτό, τό όποιο (όπως επανειλημμένως έχουμε γράψει στο παρελθόν) πήρε αρχικά στά χέρια του τό **πανηγύρι του «Χίλια»**, μετατρέποντάς το σε τουρκική φιέστα. Έξαλειφθηκε κάθε θρησκευτικός χαρακτήρας τής παραδοσιακής πανηγύρης (ή έναρξη τών έθιμων μέ επίσκεψη στόν τεκκέ, π.χ.) και ο κόσμος πού κάποτε συμμετείχε στά δρώμενα, πάλευε στους αγώνες και γιόρταζε, σήμερα είναι άπλός θεατής του τσίρκου πού κουβαλιέται από τήν Τουρκία (τραγουδιάρες, χορευτές, παλαιστής, αγάς, οργανοπαίκτης, μέχρι και...θεατές). Τό δεύτερο βήμα ήταν ή άρπαγή του **τεκκέ τής Ρούσσας**, του πιο διάσημου τεκκέ δηλαδή του βουνού, ιδρυμένου τό 1402

(ανάκαινίστηκε τό 1759). Οί άνθρωποι του συλλόγου κάνανε κάποιες εργασίες εκει, πήραν τά κλειδιά, τά δώσανε σε κάποιον **Χασάν Τσεγκέλ** πού όρίσανε φύλακα και έκτοτε υπάρχει έλεγχος στο ποιός μπορεί νά μπει και νά δει τόν τεκκέ, τί θέλει κτλ. Τώρα όρίσανε τόν ίδιο «άρμόδιο» και για τόν τεκκέ του ίδιου αγίου (Σεϊντ Αλή Σουλτάν ή Κιζιλ Ντελή) στο Μικρό Δέρειο (βλ. άνωτέρω φωτογραφία) για τόν ίδιο ρόλο. Ο ντόπιος κόσμος όμως αντίδρα και δέν δέχεται τήν οικονομική αδιαφάνεια και τίς πολιτικές σκοπιμότητες τών ατόμων του συλλόγου. Μάλιστα πρό ήμερών, στη γιορτή του Χιντρελέζ (παλιοημερολογίτικος έορτασμός του Αγίου Γεωργίου από μουσουλμανικούς πληθυσμούς) έγινε φασαρία στόν περίβολο του τεκκέ, καθώς ο γνωστός για τόν ρόλο του **Αχμέτ Πεντζιάλ** έπεδείκνυε ένα χαρτί όπου δήθεν ο καθηγητής τής ΕΠΑΘ κ. Ε.

Ζεγκίνης καταλόγιζε στους Μπεκτασήδες διοργάνωση ερωτικών όργίων! Κάποιοι άντέδρασαν στην προφανή συκοφαντία και ή πλειοψηφία αγανάκτησε μέ τόν άθλιο ρόλο πού όρισμένοι άνέλαβαν, ώστε νά δημιουργήσουν προβλήματα μεταξύ τής χριστιανικής πλειοψηφίας και τής μπεκτασίδικης κοινότητας. Δέν μπορεί όμως ο άπλός κόσμος νά εναντιωθεί άνοιχτά, καθώς παραμονεύει ο κίνδυνος του στυγιοματισμού και τής κοινωνικής απομόνωσης (γνωστά πλέον πράγματα και από τήν πομάκινη άπόπειρα για αυτοπροσδιορισμό).

Ο προξενικός καρκίνος κάνει συνεχώς μεταστάσεις. Πριν λίγα χρόνια απαγορεύτηκε σε χωρικούς ή επιδιόρθωση του τεκκέ στη θέση Μορσάλα, γιατί, λέει, τά χρήματα προέρχονταν από τό έλληνικό κράτος! Μόνο τά χρήματα από τήν Τουρκία είναι προφανώς καθαρά και άποδεκτά! Σήμερα στην περιοχή κανένας δέν τολμάει νά μιλήσει για μπεκτασισμό, για τίς παραδόσεις, τά έθιμα, τόν πολιτισμό του τόπου - κι όχι από τήν μυστικότητα πού άλλοτε διέκρινε τά μέλη τής κοινότητας αλλά από τόν φόβο τών προξενανθρώπων! Έλληνική Δημοκρατία, έτος 2007... **Κ.Κ.**

Μία χαρακτηριστική περίπτωση προσεταιρισμού τών μπεκτασίδικων γιορτών κι έθιμων τής Θράκης ήταν κι αυτή του φετεϊνού Χιντρελέζ στο χωριό **Μουσάκιο Έβρου**. Παρέστησαν ο Τούρκος Πρόξενος Αχμέτ Ριζά Ντεμιρέζ, ο ψευδομουφτής Κομοτηνής Ιμπράμ Σερήφ, ο πρόεδρος τής (διαλυμένης ως παράνομης από τά έλληνικά δικαστήρια) Ένωσης Τούρκων Δασκάλων Σαμί Τοραμάν, ο πρόεδρος τής επίσης διαλυμένης Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής Αντνάν Σελήμ, ο τοπικός πρόεδρος Μπεκήρ Μουσταφάογλου και άλλοι γνωστοί ιμάντες μετάδοσης του τουρκισμού στη Θράκη. Παρέστη επίσης ο δήμαρχος Αλεξανδρούπολης **Γιώργος Αλεξανδρής**, ο οποίος μίλησε για «γιορτή πού ένώνει τίς δύο θρησκείες» (πράγμα πού περιέχει πολλή αλήθεια) και για τήν ανάγκη διατήρησης και διαφύλαξης τών έθιμων στα πλαίσια τής

«πολυπολιτισμικότητας». Οί άλλοι παριστάμενοι δέν έδειξαν όμως άνάλογη άνοχη στο διαφορετικό: Ο μέν ψευδομουφτής έπίδοκίμασε τήν «πολυπολιτισμική» άναφορά του δημάρχου, μιλώντας όμως για έποχές στις όποιες ή «μειονότητα» δέν είχε τήν δυνατότητα άναβίωσης τών παραδοσιακών τής έθιμων. Ξέχασε βέβαια νά πει ότι ο μεγάλος έχθρος του μπεκτασισμού δέν ήταν ποτέ ή Ελλάδα ή ο χριστιανισμός αλλά τό οθωμανικό κράτος και οί σουνιτες. Όσο για τόν Τούρκο Πρόξενο, αυτός μίλησε για τήν «βαθεία ριζωμένη **ΤΟΥΡΚΙΚΗ** γιορτή πού θά συμβάλει στην ένίσχυση τής ταυτότητας και τής συνείδησης τής μειονότητας!» Σας θυμίζει τό κουρδικό Νεβρόζ, πού τό τουρκικό ΓΕΕΘΑ άνακήρυξε σε «παλιά τουρκική γιορτή»; Τά πονιακά Παρχάρια πού είχαν άνάλογη μεταχείριση; Κι έμάς!

ΔΕΠΑΚ: ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ / DAVETIYE!

Στό πρό δεκαπενθημέρου φύλλο μας γράφαμε για τίς τουρκόγλωσσες άνακοινώσεις τής ΣΕΚΕ στην Ξάνθη, έπισημαίνοντας πως στη Θράκη μόνοι μας βγάζουμε τά μάτια μας, καθιερώνοντας ντέ φάκτο τήν τουρκική γλώσσα ως ισότιμη δίπλα στην έλληνική. Ήρθε λοιπόν άμέσως «καπάκι» ή πρόσκληση του Συλλόγου Έπιστημόνων Μειονότητας (ΣΕΜ) για μία έκθεση ζωγραφικής μειονοτικών καλλιτεχνών στα πλαίσια τών Έλευθεριών τής Κομοτηνής.

Και ναι μέν αν πρόκειται μόνο για εκδήλωση του μειονοτικού Συλλόγου δέν θά μάς έπεφτε λόγος, όμως τώρα στην πρόσκληση αναφέρονται πρώτα πρώτα, ως συνδιοργανωτές, ο δήμαρχος Δ. Κοτσάκης και ή πρόεδρος τής ΔΕΠΑΚ Ε. Μουστάκα! Ασχέτως πού τό λογότυπο στο πάνω μέρος τής πρόσκλησης είναι μονάχα του ΣΕΜ (ο

όποιος προφανώς έκανε τά πάντα και έβαλε τόν δημο ως συνδιοργανωτή), νομίζουμε ότι ή διανομή μιας τέτοιας δίγλωσσης πρόσκλησης εκ μέρους του Δήμου άποτελεί ένα κάκιστο προηγούμενο. Τό έπισημαίνουμε μέ τήν έλπίδα πως πρόκειται περι άβλεψίας ή όποια δέν θά επαναληφθει...

Τό Πομακικό στην Εύρωβουλή

Στίς 9 Μαΐου ο Γιώργος Καρατζαφέρης κατέθεσε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έρώτηση μέ τόν εύγλωττο τίτλο «Τραμπουκί της Τουρκίας έκφοβίζουν Έλληνες πολίτες στην έλληνική Θράκη». Η έρώτηση πληροφορούσε τά μέλη τής Εύρωβουλής για τίς πρόσφατες εξέλιξεις στην Ξάνθη, σε σχέση μέ τόν νεοϊδρυθέντα σύλλογο Πομάκων και τήν τρομοκρατική αντίδραση τών φανατικών τουρκοφρόνων. Αφού παρέθετε ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. τά στοιχεία, κατέληξε: «Είναι δυνατόν νά συμβαίνουν όλα αυτά σε κράτος - μέλος τής ΕΕ, στην Ελλάδα, ή όποια δέν προστατεύει τούς πολίτες της από τή δράση ξένων πρακτόρων, παρακρατικών και τραμπούκων; Αποτελεί ή όχι δείγμα έκφυλισμού τής δημοκρατίας και τών δικαιωμάτων του πολίτη ή παραπάνω φασιστική έπιχείρηση έκφοβισμού Έλλήνων πολιτών από όργανα ξένης δύναμης στην έπικράτεια χώρας τής ΕΕ; Πώς μπορούν νά προστατευθούν από τήν Ένωση οί άνθρωποι αυτοί;»

Πρόκειται για μία κίνηση πολύ σημαντική, πού άνοιγει τό θέμα (μιά πού βήμα στα βοθροκάναλα τών Αθηνών δέν άνευρίσκεται) και μπράβο στους ανθρώπους του ΛΑΟΣ πού έκαναν τό χρέος τους. Ο αντίλογος βέβαια είναι εκ τών προτέρων γνωστός: «Εκεί στον ΛΑ.Ο.Σ. έχουν κίνητρο τόν έντυπωσιασμό του κόσμου και τήν έκμετάλλευση του θέματος, δέν ενδιαφέρονται άληθινά για τήν υπόθεση και σας παραπλανούν, ο Καρατζαφέρης είναι τέτοιος, αλλιώςίτικος...» Κτλ κτλ. Έμεις λοιπόν, άπευθυνόμενοι στους ύπόλοιπους, πού νοιάζονται για τήν ουσία τών προβλημάτων, πού είναι άνιδιοτελείς πολιτικοί και βεβαίως τούς άπασχολεί τό θέμα αλλά από σεμνότητα δέν τό δείχνουν, λέμε: ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΕΤΕ! Νά έκμεταλλευτείτε τό θέμα για ίδιον όφελος, νά τό κάνετε για λόγους «έπικοινωνιακούς». Νά ξεπεράσετε μία φορά τίς ήθικές σας αρχές και νά κάνετε/πείτε κάτι πού δέν θά τό πιστεύετε, όσο κι αν αυτό σας σοκάρει. Μπορείτε;

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ...

Κύριε διευθυντή,

Πάνε πολλές εβδομάδες τώρα πού ο κόσμος στην περιοχή μας είναι πάλι ανακατωμένος. Και δυστυχώς αυτά που

συζητάνε όσοι παριστάνουν στα χωριά μας τους Τούρκους, δέν έχουν σχέση με τα αληθινά μας προβλήματα. Το μόνο που γίνεται έτσι είναι να μας δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο τη ζωή.

Το μεγάλο πρόβλημα γι' αυτούς ήταν ο σύλλογος Πομάκων που έγινε στην Ξάνθη. Λύσσαξαν να φωνάζουν, να χτυπιούνται ότι δεν υπάρχουν Πομάκοι, ότι οι Πομάκοι είναι Τούρκοι κτλ. Ωραία, αφού λοιπόν είναι έτσι ας σταματήσουν ν' ασχολούνται με τον σύλλογο κι αν πράγματι δεν εκπροσωπεί κανέναν, θα σβήσει. Όλοι αυτοί οι γνήσιοι Τούρκοι τής περιοχής μας τι φοβούνται, ένα γραφείο στην πόλη; Τόσο πολύ που να μην αφήνουν ήσυχο κανέναν από τους ανθρώπους που ανακατεύτηκαν, να τους πιάνουν έναν έναν και να τους φοβίζουν; Και τι δουλειά έχουν αυτά τα πράγματα κ. Μέτε, στο τζαμί; Μήπως κι ο Θεός έχει πρόβλημα με τα πομάκικα που μιλάμε; Όσο για τους πολιτικούς, σαν την κ. Καραχασάν ή τον κ. Καράνταη που όταν είμαστε μεταξύ μας λένε ότι «φυσικά και είμαστε Πομάκοι αλλά πρέπει να λέμε ότι είμαστε Τούρκοι», εγώ διαφωνώ. Όποιοι δέν έχουν πάνω τους ντροπή, αυτοί ας προδώσουν το γάλα που ήπιαν από τη μάνια τους και το αίμα που έχυσαν οι πατεράδες μας για τήν Ελλάδα.

Αυτό που καίει τον κόσμο είναι η αγωνία για το αύριο: Τι θα γίνει φέτος με τα καπνά; Γιατί δεν μας αφήνουν να κρατήσουμε δικό μας σπόρο αλλά πρέπει να τον αγοράζουμε κάθε χρόνο; Πόσα χαράτσια πρέπει να πληρώσουμε με τις δηλώσεις αυτές στην Ομάδα Καπνοπαραγωγών, μήπως πρέπει κι εμείς να

κάνουμε όπως στη Σμίνθη, όπου όταν ο κόσμος αγρίεψε οι τιμές έπεσαν στο μισό; Θα παίρνει και φέτος τον ιδρώτα μας από το σπίτι ο έμπορος, πριν ακόμη μας πει μια τιμή, έτσι στα τυφλά; Τά χέρια μας θα είναι πάλι έτσι δεμένα με συμβόλαια που δεσμεύουν μόνο τον παραγωγό; Θα ζητάνε πάλι από τις γυναίκες μας «νταβατζιλίκι» για να τις προσλάβουν για μερικά μεροκάματα;

Αυτό με τον καπνό είναι ένα μόνο από τα μεγάλα προβλήματα. Κανένας Μέτε, κανένας Τζενγκίζ, κανένας Πρόξενος δέν μπορεί να μας προσφέρει τίποτε, ούτε και ασχολήθηκε ποτέ μ' αυτά. Αλλωστε κι εγώ αν έπαιρνα μισθό κάθε μήνα, μόνο και μόνο για να φωνάζω όπου κάτσω και σταθεί ότι είμαι Τούρκος, μπορεί να μην είχα τέτοιες έγνοιες. Τώρα να με συγχωρέσουν όλοι αυτοί οι τόσο γνήσιοι Τούρκοι, αλλά έχω να πάω στο μεροκάματο, έχω να πάω το παιδί στο σχολείο τής πόλης, έχω να βοηθήσω τη γυναίκα στο χωράφι, έχω να κατεβάσω στο νοσοκομείο τον παππού... Όσο για τον τουρκισμό στα χωριά μας, να με συμπαθάνε αλλά καρφί δεν μου καίγεται.

(Τά στοιχεία του άποστολέα είναι στη διάθεση τής έφημερίδας)

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΙΔΑΝΘΡΩΠΙΑ*

Του Ηλία Σιαμέλα

«Για την ομάδα ήμουν
ύποπτος πάντα
σαν την αλήθεια...»
Άρης Αλεξάνδρου

Αλήθεια, τι άνθρωποι είμαστε; Μήπως μας εκδικούνται τα πικραμένα μας μυαλά και οι διαρρυθμισμένες μας αυταπάτες; Έτσι σαν ξεχαρβαλωμένη φτερωτή η σκέψη μου γυρνά, ενώ ένας ύπουλος σκορπιός στο μάτι μου με τριβελίζει.

Ακόμη και μέσα σε τούτη την έντυπη φωλιά, την αψηλή και λεύτερη αγκαλιά λίγων ανθρώπων, μπήκε ο ληστής με το «καλάσνικοφ» και το «σιλίετο». «Όσο θ' αγωνιζόμαστε για ένα μέλλον πιο λαμπρό / και σε τούτο το κελί / και στο προαύλιο το μέγα του πλανήτη / και πέρα κει στους δρόμους των φεγγοβόλων άστρων / πάντα θα ληστευόμαστε.»**...

Ληστές, παντού ληστές κι άγρια θηρία. Παντού ασχήμιας και ισόβια βαρβαρότητα. Μια αμετροπής γενιά που παρασιτεί ανάμεσα σε σάπια διαδικτυακά νερά και βοθορογενή κανάλια. Ένα όργιο νευρωτικής αληθείας, που δηλητηριάζει το χαμόγελο του καλοπροαίρετου και ενταφιάζει την ισχνή προοπτική μιας κάποιας διεξόδου.

Έχω γνωρίσει πολλούς από δαύτους, κάποιους σκληρούς αριστεροδεξιούς «άντρες», «τροτσκιστές» της πεντάρας, που πολύ εύκολα, πάνω απ' την ιδεολογία τους βάζουν «την ιδιοκτησία ενός πορτοφολιού ή ενός τσιμεντένιου διαμερίσματος».**

Φυσικό είναι, όλοι αυτοί οι ερμαφρόδιτοι «αγωνιστές», να μην κάνουν έφοδο στο ναζιστικό πολιτικό σύστημα που μας καταδυναστεύει, αλλά να συμπεριφέρονται σαν γλιστερά βατράχια και να πετάνε καθώς κοάζουν τις πιτσιλιές της λάσπης τους, στον Θύμιο Παπανικολάου ή σε όποιον άλλο πολεμάει αυτή τη σύγχρονη

βαρβαρότητα.

Αραγε, με τι μάτια πρέπει να βλέπουμε το σημερινό αγωνιστή, όταν αποφασίζει να σταθεί όρθιος μπροστά στον κοπριασμένο χάρτη της κοινωνίας μας;

Μια αναγούλα, αχ μια πίκρα στα χείλη μου με αγκυλώνει. Είναι η ίδια δαγκωμάτια που ένιωθα στην ψυχή μου, όταν από ανάγκη μπαρκάριζα ναύτης σ' ένα

τραμπάκουλο σκυλοπνίχτη. Εκεί ο χάρος ληστής-εφοπλιστής καρδοκούσε στο μάκρος ενός επίπεδου χρόνου, για να σε στείλει αδιάβαστο στις άναστρες σπηλιές της θάλασσας και στα ανοιγμένα σαγόνια του καρχαρία.

Εδώ πάλε στη στεριά, στην άγωνα ξέρα των κολασμένων πολιτικών, σε τούτο το βρόγχο της ρουφιανιάς και της σαπίλας, μια δαγκωμάτια στο μάκρος της ημέρας, δεν είναι, παρά ένα συνηθισμένο φαινόμενο κανιβαλισμού και συντροφοφαγίας.

Εδώ, σε τούτη τη χώρα της τυραννίας, όπου χτίζουν πόντο τον πόντο, με λάσπη και κοπριά κάθε ψυχή που ξαγρυπνά, για να φρεσκάει με λίγη γνώση και αντρεία τον μακελεμένο αέρα μας.

Εδώ σε τούτη τη χώρα, όπου η αξιοπρέπεια και η τιμή των αγωνιστών, περνάνε απ' τον έλεγχο του πανουκλιασμένου μυαλού του κάθε αριστεροδεξιού σκουπιδοκαπετάνιου.

Σε τούτη τη χώρα, όπου αναίσχυντοι παλιάτσοι, ιδεολογικοί δεσμοφύλακες, ρίχνουν τους προβολείς τους δήθεν για να φωτίσουν το παρελθόν εκείνων, που τότε με μουγκρητά και τότε με λόγια καθαρά προσπαθούν να

μας ξετσιμπλιάσουν, μήπως και δούμε τ' αγκαθωτά σαγόνια της Νέας Τάξης και το ψυχομαχητό της πατρίδας μας.

Σε τούτη τη χώρα, «σύντροφο», ξεμπάρκαρα και «διάβηκα πάλι, μέσ' απ' τις ζωές της έρημος, σαν καράβι σε πέλαγο σκοτεινό και σεις πλάι μου», δε θελήσατε να μου δείξετε τίποτ' άλλο, εκτός απ' την

ξερασμένη αχώνευτη γεωγραφία του αρρωστημένου μυαλού σας.

«Σύντροφοι», με το πολύλαλο διαδικτυακό στόμα και την προσαρμοσμένη λογική, δε θα πέσω στην παγίδα να καταπιαστώ με παιχνίδια ημιπιθήκων, που τους πιάνουν το αδέξιο χεράκι για να σκαλίσουν φανταστικά χαφιεδοσενάρια. Η ζωή είναι εδώ και μας φτύνει κατάμουτρα. Το ναζιστικό καθεστώς της Αθήνας, οι δοσίλογοι, οι πολιτικοί κλόουν, οι μολυσματικοί ιοί είναι εδώ, πάνω απ' τα απονεκρωμένα κεφάλια μας, πάνω απ' τα αισχρά στόματά μας και χαίρονται και τραγουδάνε για το χάλια μας.

Τραγουδήστε και γελάστε λοιπόν κι εσείς ανθυψίφωνοι «συντρόφοι», εκεί πίσω από την «τροτσκιστική» σας μάσκα. Αυτή μόνο σας έμεινε. Τραγουδήστε την ώρα που ο κόσμος βουλιάζει, τη δική σας άρια που σας ταιριάζει:

«Η οχιά 'μαι που' χει η καρδιά μου
ξεβράσει»****...

Χτυπάω στο μάτι το σύντροφό μου αν
λάχει

Αχ, αυτή η φιδίσια Πίστη μέσα μου λάμπει!
Στο φίλο ανοίγω το λάκκο μέσα για νάμπει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

* Φιδανθρωπία: Παρεμφερής λέξη με την Λυκανθρωπία.

** Άρης Αλεξάνδρου

*** Μπουκόβσκι, παράφραση.

**** Μπαντλαίρ.

Σπύρος Βρυώνης: Συνέντευξη στον «Αντιφωνητή»

Συνέχεια από την 1η σελίδα

- **Με τό συγκεκριμένο έργο σας προσφέρετε τεκμήρια πολύτιμα για την καταστροφή του Κωνσταντινουπολίτικου Έλληνισμού, αξιοποιήσιμα και στα Εύρωπαϊκά Δικαστήρια. Πιστεύετε ότι ως Έλληνες διαθέτουμε ανάλογως έπαρκή τεκμηρίωση και σε άλλες περιπτώσεις (Κύπρος 1974, απελάσεις 1964, διωγμοί Ίμβριων κτλ);**

- Η πολύχρονη έρευνα που πραγματοποίησα απέφερε τη συλλογή πολύτιμου υλικού και ανέδειξε ταυτόχρονα νομικές διαστάσεις του προβλήματος που εκθέτουν την Τουρκία στα διεθνή fora. Κάτι αντίστοιχο μπορεί να γίνει και για ανάλογα ιστορικά γεγονότα όπως η Τουρκική εισβολή και η κατοχή της Β. Βόρειας Κύπρου, οι απελάσεις του 1964, και ο διωγμός του ελληνικού στοιχείου από τις κοιτίδες του. Με τη σύσταση του Διεθνούς Δικαστηρίου προέκυψε μια νομική διάσταση που ακυρώνει κάθε επίκληση για παραγραφή των αδικημάτων αυτών εφόσον αποδεικνύεται ότι συνεχίζεται με αδιάλειπτο τρόπο και βάσει σχεδίου η εθνοκάθαρση.

- **Δουλεύετε επί δεκαετίες στις ΗΠΑ ως ιστορικός - είχατε μάλιστα ιδρύσει και τό Βρυώνιο Κέντρο Σπουδών στην Καλιφόρνια. Πώς κρίνετε τις συνθήκες στις οποίες εργάζεται ο ιστορικός (στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα) και τό σύγχρονο, μετανεωτερικό, πνευματικό κλίμα;**

- Νομίζω πως μπορείτε από το έργο μου να αξιολογήσετε τις συνθήκες και την ποιότητα της δουλειάς. Δεν θα μπορούσα ο ίδιος να αναφερθώ σ αυτό. Όσο για τις μετανεωτερικές προσεγγίσεις στην ιστορία αδυνατώ να κατανοήσω τι έρεισμα επιστημονικό μπορούν να έχουν όταν αναγορεύουν σε βασική επιστημολογική τους θέση τη σχετικότητα κάθε ιστορικής εκδοχής αφού στην περίπτωση αυτή θα πρέπει και στις δικές τους θέσεις να εφαρμοσθεί το κριτήριο αυτό. Όσο για τον πολυδιαφημισμένο έλεγχο και την κριτική

των ιστορικών πηγών που επικαλούνται, δεν είναι κάτι καινούργιο. Ήδη από τις αρχές του 19ου αιώνα η Γερμανική ιστοριογραφία αντιμετωπίζει κριτικά τις πηγές και αξιολογεί την αυθεντικότητα και αξιοπιστία τους.

- **Πώς βλέπετε την σημερινή Τουρκία και τό μέλλον των σχέσεών της μέ τή χώρα μας;**

- Ο ιστορικός δεν είναι προφήτης και εγώ δεν πιστεύω σε θεωρητική προσέγγιση των ελληνοτουρκικών. Οι διαφορές μεταξύ των γειτόνων είναι οι χειρότερες, εκτός βέβαια από τις εμφύλιες. Αυτός που θα καταφέρει την υπεροπλία θα επιβληθεί αυτός ο πρωτόγονος δυναμισμός ισχυε από την εποχή του Θουκυδίδη και ισχύει το ίδιο σήμερα. Καμιά χώρα δεν κατασπαταλεί τα χρήματα όπως αυτά που ξοδεύει η Τουρκία, για να σκουριάσουν τα όπλα της. Η Ελλάδα σ' αυτά έχει μείνει πίσω, δεν την κακίζω, έκανε μια άλλη επιλογή. Η σπατάλη για τον εξοπλισμό κατέστρεψε την οικονομία, προκάλεσε την ανάπτυξη του Ρεφάχ που το ψήφισαν από απελπισία. Οι ισλαμιστές έχουν διεισδύσει στον κρατικό μηχανισμό και στα πανεπιστήμια. Από την άλλη, η βρεφική θνησιμότητα στην Τουρκία είναι πια 4,5 προς 1 ως προς την Ελλάδα, ο μέσος όρος ζωής του Έλληνα είναι κατά δέκα χρόνια μεγαλύτερος από τον Τούρκο. Όμως οι Έλληνες πολιτικοί θα πρέπει να αντιμετωπίσουν την απειλή αυτή με περισσότερη σοβαρότητα και λιγότερη βέβαια υποταγή στις επιταγές των Αμερικανών. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να ξανασκεφθούμε και το ρόλο που παίζουν στην Ελλάδα διάφορα δήθεν ακαδημαϊκά, ερευνητικά Ινστιτούτα που στην πράξη προωθούν και εξυπηρετούν τα αμερικανικά στρατηγικά συμφέροντα.

- **Σας εύχαριστούμε πολύ!**

- Κι εγώ σ'ας εύχαριστώ.

Π.Σ. - Κ.Κ.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΑΣΧΗΜΟ ΚΑΙ ΜΠΑΣΤΑΡΔΟ!

«(Με τίς αναφορές τους στην αρχαία Ελλάδα) οί σύγχρονοι Έλληνες θέλουν νά κρύψουν τό ΑΣΧΗΜΟ και ΜΠΑΣΤΑΡΔΟ έθνικό τους πρόσωπο»

Τάδε έφη ή παραπλεύρωσ εικονιζόμενη Άννα Φραγκουδάκη, καθηγήτρια, στην ήμερίδα του Παιδαγωγικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Αθηνών υπέρ του πρόστυχου βιβλίου Ιστορίας της Στ' Δημοτικού!
Σχόλια; Χρειάζονται;

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΙΘΩΝΙΑ

ΕΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ

Σάρτη Χαλκιδικής

τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099

saristea@otenet.gr www.halkidiki.com/aristea

Έκπτωση 10% για τούς συνδρομητές του «Αντιφωνητή»

Τά χαμένα παιδιά τῆς Γαλλίας (καί τῆς Ἑλλάδας καί ὄχι μόνο...)

Τελικά δικαιούμαστε νά ἀνησυχούμε γιά τήν σημερινή νεολαία ἢ πρόκειται γιά τίς αἰώνιες γκρίνιες τῶν ζηλιάρηδων γερόντων ἐνώπιον τοῦ νεανικοῦ σφρίγγου; Εἶναι δόκιμο νά ἀναφερόμαστε σέ «κρίση στήν Παιδεία», πέραν τῶν χρηματοδοτικῶν κονδυλίων καί τῆς ιδιωτικῆς ἢ μὴ φύσης τῆς, ἢ αὐτά τὰ περί «περιεχομένου» εἶναι ἐμμονές σέ σχήματα τοῦ παρελθόντος; Ἡ γενική ἐπιφύλαξη ἀπέναντι σέ κάποιες «μοντέρνες» παιδαγωγικές μεθόδους εἶναι δικαιολογημένη ἀπό τὰ ἀποτελέσματά τῆς ἐφαρμογῆς τους ἢ βιαζόμαστε νά ἐπικρίνουμε ὅ,τι καινοφανές;

Εἶναι γνωστό τό σκηνικό στόν δημόσιο διάλογο τῆς χώρας μας: Ὅποιος ἀνησυχεῖ γιά τήν πορεία τῶν πραγμάτων χαρακτη-

ρίζεται ἀμέσως ἀντιδραστικός, νοσταλγός μαύρων περιόδων τοῦ παρελθόντος, ἀνίκανος νά προσαρμοστεῖ στό σήμερα, γραφικός καί ἄλλα χειρότερα. Ὅποιος ἀντιθέτως ἐπιχαιρεῖ γιά τή διάλυση τοῦ σχολείου καί τοῦ κοινωνικοῦ ἴστού, γιά τήν ἀπαξίωση τῶν ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν καί τῆς συλλογικῆς μας κληρονομιάς, ὅποιος χλευάζει κάθε ὑπόμνηση τῆς ἐθνικῆς μας συνέχειας καί κάθε ἀπόπειρα συντονισμοῦ μας μέ τό συλλογικό μας χθές, στεφανώνεται ὡς βαθύς γνώστης τῆς ἐποχῆς μας: Αὐτός ἔχει ἀντιληφθεῖ ὅτι μόνον ἡ ὀλοσχερῆς μας ἐξαφάνιση, ἡ λογική δηλαδή τῆς σημερινῆς μας πορείας, θά μᾶς σταματήσει.

Καί εἶναι πράγματι παρήγορο νά ἐξακριβώνεις ὅτι κι ἄλλοι εἶναι στήν ἴδια κατάντια, μάλιστα ἴσως καί πιο μπροστά, ὡς πρῶτοι διδάξαντες τό νεοεποχίτικο σχολεῖο ὄχι τόσο μέ τή χαιρεκακία τοῦ παθόντος ὅσο μέ τήν ἐλπίδα ἀνεύρεσης συμμάχων γιά μιάν ἀντίδραση καί ἐπανορθωτική πορεία. Ἔτσι, ἕνα βιβλίο σάν «Τά χαμένα παιδιά μας» τῆς Νατάσας Πολονύ εἶναι μία μεγάλη βοήθεια γιά ὅλους μας. Ἡ συγγραφέας δέν μασάει τὰ λόγια τῆς. Δέν κρύβει ὀνόματα. Δέν χαϊδεύει αὐτιά, κομματικά ἢ ἄλλα. Περιγράφει τό διαλυμένο ἐκπαιδευτικό κλίμα στό γαλλικό σχολεῖο, τή φθίνουσα μορφωτική σκευή τῶν μαθητῶν, τήν τραγική ἐμπειρία τῶν ἀποφοίτων στήν παραγωγή. Κι ὄχι μόνον αὐτά: Τήν διάχυτη μυθολογία περί ὑπεροχῆς τῶν νέων γενεῶν, τήν λατρεία τῆς νεότητος, τήν κυριαρχία τοῦ καταναλωτισμοῦ ὡς

μοναδικοῦ τρόπου ὑπαρξῆς - ὄχι μόνον τῶν μικρομεσαίων ἢ τῶν πληβίων μὰ καί τῶν ἰδίων τῶν ἐλίτ. Ἡ «ἐπικοινωνία» (ἀντί τῆς μετάδοσης), τό «μαθητοκεντρικό» μοντέλο στήν ἐκπαίδευση (ἀντί τοῦ «δασκαλοκεντρικοῦ»), ἡ κολακεία τοῦ παιδιοῦ καί τῆς δεδομένης ἀγνοίας του, ἔχουν ἰσοπεδώσει κάθε διαδικασία πού θά μπορούσε νά μεταδώσει στή νέα γενιά ὅσα οἰκοδόμησαν τό σήμερα, ὅσα πλέον θεωροῦνται ἀνάξια μνείας καί ἐκμάθησης. Ἡ καταστατική ἐξίσωση (πρός τὰ κάτω) κάθε λόγου, κάθε πολιτισμοῦ, κάθε προσώπου ἔχει ἰσοπεδώσει ὅλα τὰ νοήματα στό ἐπίπεδο τοῦ τηλεοπτικοῦ πλατώ. Ἡ μαζική κατασκευή βαρβάρων ἀπό τό δημόσιο σχολεῖο τῆς Γαλλίας, αὐτό τό παλιό καύχημα τοῦ λαϊκοῦ κράτους, δέν θά ἀφήσει ἀλώβητο κανένα πεδίο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Μιά τέτοια πολιτισμική ρήξη, πού θά διακόψει τήν μετάδοση τῆς γαλλικῆς κληρονομιάς αἰώνων, θά ἐπιφέρει καταστροφικές συνέπειες τόσο στόν κοινωνικό ὅσο καί στόν ἄμεσα οἰκονομικό ἴστού.

Καί τί συμβαίνει στόν δημόσιο βίο; Γιατί δέν ἐπισημαίνεται τό φαινόμενο, γιατί δέν καταγγέλλονται οἱ αὐτοуроγοί του; Μά... γιατί τὰ πράγματα στή Γαλλία λειτουργοῦν ἀκριβῶς ὅπως κι ἐδῶ: Ὁ λόγος τῶν κατεστημένων ΜΜΕ εἶναι ἕνας καί μοναδικός, ὑπέρ τῶν ἀλλαγῶν πού ἐπιφέρει «ἡ ἐποχή», ἀποκρύπτοντας τίς συγκεκριμένες πολιτικές πού γεννᾶνε ἡ ἔστω διευκολύνουν τίς ἀλλαγές αὐτές. Οἱ πολιτικοί συνήθως εἶναι συνήγοροι τῆς ἴδιας πλευρᾶς καί ὅποτε διαψεύδονται ἀπό τὰ πράγματα, κρίνουν ὅτι φταίει πού... καθυστερεῖ ἡ ἐφαρμογή τῆς πολιτικῆς τους! Οἱ ἐκπαιδευτικοί δέν θέλουν νά θίγουν τέτοια ζητήματα (χαρακτηριστική

ἡ ἀπάντηση Γάλλου συνδικαλιστῆ*, ὅτι «ἀν θίξουμε τὰ ἀληθινὰ προβλήματα, δηλαδή τίς διδακτικές μεθόδους καί τίς παιδαγωγικές ἐπιλογές, εἴμαστε τόσο διασπασμένοι πού τό συνδικάτο μας θά διαλυθεῖ»). Ὁ κόσμος ἀπλῶς δέν ἔχει φωνή.

«Τό σχολεῖο λοιπόν κατασκευάζει νέους ἐκπαιδευμένους νά ψάλλουν τό ἴδιο τροπάρι πού τούς ἔμαθαν γιά τήν ἀνεκτικότητα, σίγουρα πολὺ «ανοιχτούς» πρὸς τὸν σύγχρονο κόσμο - δηλαδή ἐντελῶς ὑποταγμένους στά ταμποῦ καί τίς προκαταλήψεις τῆς ἐποχῆς τους - ἀλλά στό ἔλεος τοῦ χειρότερου δυνατοῦ σκοταδισμού, γιατί ἡ κοινὴ λογική καί ἡ ἀκρίβεια ἔχουν ἠττηθεῖ. Ἡ λατρεία τῆς βραχυπρόθεσμης ἀποδοτικότητας, σέ συνδυασμό μέ μιὰ καθαρὴ περιφρόνηση γιά ὅ,τι δέν ἔχει πρόσφατη ἡμερομηνία, παντρεύει τούς ἰδεολόγους τῆς ἀμνησιακῆς προόδου μέ τούς ἀπαιδευτούς μάντζερ...»

Γιά ὅσους ἐξ ἡμῶν ἔχουμε διαβάσει τήν ἐγχώρια τεκμηριωμένη κριτική γιά τό σχολεῖο τοῦ σήμερα (γιά τήν ἀκρίβεια τοῦ σχολείου μετά τό 1980), ἀπό τόν Χρ. Γιανναρά μέχρι τόν Γ. Καλιόρη καί ἀπό τόν Σ. Καργάκο μέχρι τόν Χρ. Δάλκο, τό βιβλίο τῆς 30χρονης Γαλλίδας μᾶλλον δέν κομίζει νέα στοιχεῖα. Ὅμως ἀκριβῶς ἡ ταυτότητα τῶν ἐκτιμήσεων γιά τήν πορεία τῶν πραγμάτων, οἱ ἐκπλήσσοι οὐσιότητες μεταξὺ Γαλλίας καί Ἑλλάδος, σέ συνδυασμό μέ τό νεαρό τῆς ἡλικίας τῆς Πολονύ καί τή νευρώδη τῆς γραφῆς, καθιστοῦν τό βιβλίο ἀπαραίτητο ὄπλο. Θά τό ἀξιοποιήσουμε; **Κ.Κ.**

* Στόν διετῆ ἀπολογισμό τοῦ ΔΣ τῆς ΟΛΜΕ (2/5/07), σέ 10 σελίδες μέ 5.079 λέξεις, ὑπάρχει μόνον μία διφορούμενη πρόταση γιά «ριζικές ἀλλαγές στό περιεχόμενο καί στή λειτουργία τῶν σχολείων». Κατά τ' ἄλλα τὰ... γνωστά.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΕΔΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ - ΠΟΙΟΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ;

Στο περιοδικό «Τεχνικά Θέματα» του ΤΕΕ Δυτ. Ελλάδας (τεύχος 67, Φεβρ. 2007), ο επιμελητής τῆς στήλης «Ἡ ἄλλη σελίδα» κάνει κριτική παρουσίαση ἐνός βιβλίου κι ἐπί τῆ ευκαιρία παρουσιάζει κάποιες ἀπόψεις του σέ σημαντικά θέματα, πού παρά τῆ φιλικῆ διάθεσι ἀπέναντι του δέν μπορῶ παρά νά πω ὅτι ἐμπεριέχουν ἰσχυρή δόση αὐθαιρεσίας. Παραθέτω αὐτές τίς ἀπόψεις:

1) «**Ἀκόμη καί στήν Ἑλλάδα ἡ νεότερη ιστοριογραφία ξεφεύγει σιγά-σιγά ἀπό τήν ἀντίληψη Ζαμπέλιου - Παπαρηγόπουλου (γιά τῆ συνέχεια τῶν τριῶν φάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀρχαία - βυζαντινὴ - νεότερη) καί γίνεται ἐνρύτερα ἀποδεκτό ὅτι το ἑλληνικό ἔθνος ἀποτελεῖ ἕνα ἱστορικό φαινόμενο πού διαμορφώθηκε τό 18ο αἰώνα.**»

Δεν παραθέτει ο ἀρθρογράφος ἐπιχειρήματα καί πηγές γι αὐτή τήν ἀπόψη, προκειμένου νά μας πείσει. Γιατί πιστεύω, μαζί με ἄλλους, ὅτι το νεοελληνικό ἔθνος διαμορφώθηκε τουλάχιστον μισή ἔως μία χιλιετηρίδα νωρίτερα ἀπό τόν 18ο αἰώνα. Διαμορφώθηκε στή Βυζαντινὴ ἐποχή, τότε πού δημιούργησε τό ἐπος τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα, τίς βυζαντινές ἀγιογραφίες, τό ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικό μέλος, τῆ λαϊκῆ ἀρχιτεκτονικῆ πού καί σήμερα θαυμάζουμε κλπ. Χαλαρά στήν ἀρχή, με αὐξοῦσα συνεκτικότητα συν τῷ χρόνῳ, παρά τῆ βαρύνουσα ἐπιρροή κάθε φορά τῆς τοπικῆς ἐξουσίας πού εἶχε ἐπίκεντρο τούς ἄρχοντες καί ὄχι τόν ἐθνισμό, καί παρά τούς διαφορετικούς ἐκάστοτε συλλογικούς προσδιορισμούς: Γραικοί, Ρωμιοί, Ἕλληνες.

Ἐξ ἄλλου, τι συνέβη τόν 18ο αἰώνα καί δημιουργήθηκε τότε το ἑλληνικό ἔθνος; Ἴσως υπονοεῖται ὅτι τότε ἀπό τήν πέρα τῶν Βαλκανίων Ευρώπῃ, με τῆ δημιουργία ἢ κορύφωση τοῦ ἐθνισμοῦ ἐκεῖ, μεταφέρθηκε ἀνάλογο κλίμα καί στίς ὑπόδουλες ἐδῶ ἐλληνικές χώρες, μέσω σπουδαγμένων, ἐμπόρων κλπ. Ἡ ἀπάντησι εἶναι ὅτι δέν ὑπῆρχαν οἱ ἴδιες ἱστορικές συνθήκες ἐκεῖ καί ἐδῶ. Προηγήθηκε ἐδῶ κατά αἰῶνες ἡ

διαμόρφωση τοῦ νέου ἐλληνικοῦ ἔθνους, καί ἀποδεικτικό στοιχεῖο εἶναι τὰ δημιουργήματα πού ἀναφέρουμε παραπάνω. Ἴσως πάλι υπονοεῖται ὅτι μιλάμε γιά τόν ἐθνισμό ὑπὸ τῆ σύγχρονη ἐπιθετικῆ μορφή τοῦ ἐθνικισμοῦ, πού κορυφώθηκε μετά τόν 18ο αἰώνα. Ἡ ἀπάντησι σ' αὐτό εἶναι ὅτι ο ἑλληνικός ἐθνισμός δέν φτάνει στήν ἐπιθετικότητα, δέν γίνεται ἐθνικισμός σέ βάρος ἄλλων ἐθνῶν, ἀλλά παραμένει στο στάδιο τοῦ πατριωτισμοῦ, ἀμυνόμενος κατά τῆς ἐπικρατικότητας ἄλλων ἐθνῶν.

Μα, ἀντιλέγον μερικοί, ἡ «Μεγάλη Ἰδέα» τῶν Ἑλλήνων, στα τέλη τοῦ 19ου καί στις ἀρχές τοῦ 20ου αἰώνα, δέν ἦταν ἐπιθετικός ἐθνικισμός; «Ἄν καί ὑπερεθνική, ἡ καμπάνια τῶν μασόνων δέν διέφερε κι ἰδιαίτερα ἀπό τήν τάση τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας τῶν Ἑλλήνων γιά πολιτισμική ὑπεροχή στήν Ἀνατολή», ἰσχυρίζεται πρόσφατα (4-4-2007) λέκτορας σε ἐπιστολή ἔρος διαπρεπή πανεπιστημιακοῦ τῆς καθηγητῆ ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν, ο ὁποῖος καί δέν ἀντέκρουσε τόν ἰσχυρισμό. Καί ἀναφέρεται ἡ ἐπιστολή στο 2ο μισό τοῦ 19ου αἰώνα, τότε πού ἡ Μασονία διατηροῦσε ἀκόμη στοιχεῖα ἐπαναστατικότητας, πρὶν μετεξελιθεῖ ὀλοκληρωτικά σέ μαύρη συντήρηση καί καταπίεσι.

Πράγματι οἱ θιασώτες τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας θέλησαν νά ἐπικρατοῦν ἡ Ἑλλάδα καί σέ περιοχές ὅπου ἱστορικά ἄκμασε ο ἑλληνισμός καί διατηροῦσαν ἀκόμη ἀθηρὸ ἐλληνικό πλῆθος, ἀλλοῦ ὡς πλειοψηφία (ὅπως στή Σμύρνη, σὸν Πόντο, στή Βόρεια Ἡπειρο) καί ἀλλοῦ ὡς μειοψηφία (ὅπως στήν Κωνσταντινούπολη). Καί συνέβη αὐτό τῆ ἱστορικῆ περίοδο πού ἕνα ἀπό τὰ κύρια θέματα τῶν Ευρωπαίων ἦταν ἡ διάλυσι τῆς παρακμασμένης καί πολυεθνικῆς Ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας, τοῦ «μεγάλου ἀσθενούς» τῆς ἐποχῆς. Ὅμως το ἐγχείρημα τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας ἀπέτυχε, γιατί πέρα ἀπό τόν μεγαλοϊδεατισμό ἐδράσε καταλυτικά καί ο ἑλληνικός διχασμός καθὼς καί ἡ προδοσία τῶν δυτικῶν συμμάχων, καί ο ἑλληνισμός πλήρωσε καί πληρώνει ἀκόμη τήν ἀποτυχία αὐτῆ ἀκριβᾶ, με τῆ Μικρασιατικῆ καταστροφῆ τοῦ 1922 καί τίς συνέπειές τῆς. Ἀλλά παρά τήν ὅποια ἐπαναστατικὴ τῆς Μασονίας στο 2ο μισό τοῦ 19ου αἰώνα, εἶναι αὐθαιρεσία ἡ ἐξομίσωσί τῆς με τῆ Μεγάλῃς Ἰδέας διότι διαφέρουν ουσιοδῶς: ἡ Μασονία κυρίως ἐπεδίωξε τῆν ὑποταγῆ τῶν ἄλλων στα ἰδεολογικά τῆς, ἐνῶ ἡ Μεγάλῃς Ἰδέα ἦταν πρωτίστως κίνημα ἐθνικοαπελευθερωτικό τῶν Ἑλλήνων.

Ἔτσι αὐθαίρετα ἰσχυρίζονται σήμερα κάποιον ὅτι δέν διέφερε ἀπό τῆ Μασονία ἡ ἀνθίσασα το 19ο αἰώνα καί λήξασα το 1922 Μεγάλη Ἰδέα τῶν Ἑλλήνων γιά τίς ὑπόδουλες στον ὀθωμανικό ζυγὸ ἐλληνικές περιοχές. Εἶναι οἱ ἴδιο κύκλοι πού συμφωνοῦν ἢ δέν ἐνοχλοῦνται ἀπό τό βιβλίο τῆς ἱστορίας τῆς ΣΤ' τάξης τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου πού διδάσκεται σήμερα στήν πατρίδα μας καί ἔχει ξεσηκώσει κατακραυγή. Αὐτοτιτοφοροῦνται προοδευτικοί, θεωροῦν ὅτι ἀντιπαράτιθενται στή συντήρησι, μέλημά τους εἶναι νά «μοντερνίζουν» καί στο βωμό αὐτό ποινικοποιοῦν ἀκόμη καί τῆ λέξη πατρίδα. Με τέτοιες αὐθαιρεσίες οἱ κύκλοι αὐτοῖ - ἐδῶ πανεπιστημιακοί ταγοί, με ἀγγλόφωνες καί γαλλόφωνες σπουδές - σμιλεύουν ἄθελα ἢ θεληματικά τόν ἄπατρι, ἄθυρμα τῆς ἐπιβαλλόμενης παγκοσμιοποίησης. 2) «**Σε κάθε περίπτωση ἡ ἐμπέδωσι τῶν ἐθνῶν καί ἡ δημιουργία τῶν ἐθνικῶν κρατῶν ἦταν γιά τούς λαούς τῆς περιοχῆς μας (καί γιά πολλούς παραμένει ἀκόμη), μιὰ ἐπώδυνη καί αιματηρὴ διαδικασία. Ἡ κυρίαρχη ἐξουσία ἀντιδρούσε βίαια στους ἀνερχόμενους ἐθνισμούς καί σέ κάθε ἐθνική διεκδίκησι.**»

Ἐδῶ μπαίνουν ἀπό τόν ἀρθρογράφο στον ἴδιο ἀρνητικό ντορβᾶ (ἐπώδυνη καί αιματηρὴ διαδικασία) ἡ ἔννοια τῆς ἐμπέδωσις τῶν ἐθνῶν με τῆ ἔννοια τῆς δημιουργίας τῶν ἐθνικῶν κρατῶν. Ἀραγε, δέν ὑπῆρξε αὐτοπροσδιορισμός γιά τῆν ἐθνική συνείδησι, καί μάλιστα κάτω ἀπό ἰσχυρὴ ἐξουσία σέ κράτη με πανσπερμία λαῶν ὅπως στήν Βυζαντινὴ ἢ ὅπως στήν Ὀθωμανικὴ αυτοκρατορία; Εἶναι πλασματικὴ καί ἐπιβληθεῖσα ἡ ἔννοια τοῦ ἐθνους; Καί γιά τῆν ἐπώδυνη καί αιματηρὴ «ἐμπέδωσι» τῶν ἐθνῶν στα Βαλκάνια (Ἕλληνες, Σλαῦοι, Ρουμάνοι, Βούλγαροι, Ἀλβανοί, Τούρκοι, Πομάκοι, Τσιγγάνοι), γιά τῆν «ἐμπέδωσι» τῶν ἐθνῶν στήν ὑπόλοιπη Ευρώπῃ καί σ' ὅλη τῆ Γῆ, ποιος ἐδῶσε το παγκόσμιο σύνθημα, με ποιοὺς σκοποὺς, καί με ποιες τηλεπικοινωνίες πρὶν αἰῶνες;

3) «**Στῆν ἐξουσία ἀλλὰ καί στους ἐθνικισμούς ἀντιστέκεται μόνον ὁ ἔρωτας. Αὐτός δείχνει νά μῆν τούς λογαριάζει.**»

Στῆ φαϊρὴ αὐτῆ θεώρησι τοῦ ἀρθρογράφου ἴσως δέν χρειάζονται σχόλια, ἀλλὰ θά ἐπιχειρήσουμε μερικά γιά νά δοῦμε πού συντείνει. Πάει περίπατο ἡ ἰδεολογία, ο πατριωτισμός, ἀκόμη καί το οἰκονομικό ἢ ἄλλο ὄφελος κλπ. καί μόνη ἀντιστασιακὴ δύναμη ἀπέναντι στήν ἐξουσία καί στους ἐθνικισμούς ἀνακηρύσσεται ο

ἔρωτας! Αὐτῆ κι ἀν εἶναι θεώρησι τῆς ἱστορίας! Ἄν ξεπεράσουμε τῆ φαϊρότητα καί ἐπειδὴ μιὰ τέτοια θεώρησι εἶναι ὑπαρκτή, διαπιστώνουμε ὅτι θάθα δέν εἶναι. Ὀδηγεῖ σε μιὰ κοινωνία «ἀλοιοφῆ», χωρὶς ἰδανικά καί συλλογικότητες, σέ ἀκράτο ατομισμὸ καί ευδαιμονισμὸ, σέ ζωῶδη κατάσταση, ἄθυρμα καί πάλι τῆς ἐπιβαλλόμενης παγκοσμιοποίησης (...)

Νικόλαος Γαρμπῆς, Πάτρα
Γεωπόνος - Πολιτικός Μηχανικός

Μπινιές

§

Δέν ἄκουσα κανέναν ἀγόστη νά μῆν πιστεύει στή δραστηριότητά του... Ὅταν σπέρνει, σπέρνει, δέν παίζει μ' αὐτὰ τὰ πράματα! Ἐθᾶν ἀνόητο νά πεί «μπορεῖ νά ἔσπειρα» ἢ «ἔσπειρα λίγο». Τί θά πεί λίγο καί πολύ, ἔσπειρες ἢ δέν ἔσπειρες; Ἔτσι κι ἐγώ, ὅταν ἀκούω ἕναν μπουνταλά νά γράφει ποιήματα ἀλλὰ νά μῆν πιστεύει καί πολύ σ' αὐτὰ, δέν τοῦ δείχνω καμμιὰ ἐκτίμησι. Ὅταν σπέρνει νά σπέρνει, ὅταν γράφεις νά γράφεις νά μῆν καθυλώνεται ἡ πένα σου ἀπό ὑποτιθέμενες ἢ πραγματικῆς μεγαλοφυΐες...

Ἔσ' πού εἶσαι; Ἐξάλλου γίνε δημοκράτης, φέρτα ὅλα στήν πλατεία. Αὐτό βέβαια προϋποθέτει νᾶσαι δουλευτῆς, ἔ γιά ποιούς μιλάμε. Τό δημοτικό τραγούδι εἶναι τό ἀνώτατο στάδιο τῆς μουσικῆς φιλολογίας. Φυσικά δέν γράφτηκε ἀπ' ὄλον τόν λαό, πάλι ἀπό κάποιους γράφτηκε.

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Κρατική άδεια για τὰ πάντα!

Στην περιοχή Μπόντρουμ και Μίλας ο καϊμακάμης της περιοχής διέταξε έρευνα σέ βάρος του μουχτάρη του χωριού Μέσελικ και του ιμάμη του ίδιου χωριού διότι συγκέντρωσαν τους χωρικούς και έκαναν λιτανεία για νά βρέξει χωρίς άδεια. Στην εκδήλωση μετείχαν περίπου 500 άτομα, σφάχτηκαν κουρμπάνια, χωρίς όμως νά πάρουν άδεια από τόν καϊμακάμη και τήν Στρατοχωροφυλακή. Ο μουχτάρης του χωριού δήλωσε πώς δέν τήν οργάνωσε ο ίδιος άλλα ένας άλλος πολίτης. Πρόσθεσε πώς «νομίζαμε πώς δέν χρειάζεται άδεια». Ο καϊμακάμης Μπαχαντίν Ατσί δήλωσε πώς «δέν είναι δυνατόν χωρίς άδεια νά μαζεύονται κάθε τόσο πολίτες από 5-6 χωριά και νά κάνουν διαμαρτυρίες, διαδηλώσεις ή άλλες παρόμοιες εκδηλώσεις. Τουλάχιστον ο καϊμακάμης της περιοχής και ή στρατοχωροφυλακή θά έπρεπε νά τό πληροφορούνται.»

(26-4, έφ. Νέγκαζετε)

Αριστερά ά λά Τούρκα

Το περιοδικό Turk Solu (Τουρκική Αριστερά) είναι γνωστό για τὰ πανώ του τύπου "Νά επέμβει ο στρατός" που κρατάνε μέλη του σέ διαδηλώσεις και για τήν πρόσκληση σέ πραξικόπημα που κάνει μέσα από τις στήλες του. Το περιοδικό στο τελευταίο του εξώφυλλο έχει τόν Ερντογάν νά βρίσκεται στο στόχαστρο ενός όπλου και υπότιτλο "Ποιος θέλει νά πυροβολήσει τόν Ερντογάν". Κάποιοι ισχυρίζονται πώς τό περιοδικό έχει σκοτεινές σχέσεις με τήν ομάδα Αιντινλικ και με τις μυστικές ύπηρεσίες. Στο σπίτι του δολοφόνου που έκανε πέρυσι τήν επίθεση στο Ανώτατο Δικαστήριο είχαν βρεθεί τεύχη αυτού του περιοδικού. Μετά τό τελευταίο εξώφυλλο έγινε σέ βάρος του μήνυση από τόν εισαγγελέα της Κωνσταντινούπολης. Το περιοδικό έχει επίσης σχέσεις με τόν ιδρυτή της τρομοκρατικής οργάνωσης "Τουρκικές Ταξιαρχίες Εκδίκησης" Σεμίχ Τουφάν Γκιουλαλάι.

(6-5, έφ. Ζαμάν)

Τόν Κύριο Διοικητή; Πώς τολμάτε ρέ;

Το συμβούλιο Διοίκησης στην Τραπεζούντα, υπό τήν προεδρία του νομάρχη Οκουτάν δέν έδωσε άδεια στους αρμόδιους επιθεωρητές για έρευνα σέ βάρος του διοικητή της Στρατοχωροφυλακής Αλμπάι Όζ και άλλων 6 αξιωματικών. Οι επιθεωρητές τήν ζήτησαν διότι ο γαμπρός του Γιασίν Χαγιαλ (έμπλεκόμενου στην δολοφονία του Χράντ Ντίνκ) αναγνώρισε στο πρόσωπο του αξιωματικού Βεισέλ Σ. τό άτομο στο οποίο είχε δώσει τήν πληροφορία ότι θά δολοφονηθεί ο Ντίνκ. (8-5, έφ. Χουριέτ)

Δικηγορική γενναιότητα

Ο δικηγορικός σύλλογος Άγκυρας διέγραψε από μέλος του τόν δικηγόρο Κεμάλ Βουραλντογάν διότι αυτός μετά τήν ανακοίνωση (27-4) του Γενικού Έπιτελείου έκανε άγωγη ενάντια στο Υπουργείο Άμυνας για πρόκληση φόβου και άνησυχίας. Ο δικηγόρος σχολιάζοντας τήν απόφαση δήλωσε: «Πριν υποβάλω τήν άγωγη δέν ήμουν υποχρεωμένος νά πάρω άδεια από τό προεδρείο του συλλόγου ή άλλον κηδεμόνα μου.»

(10-5, έφ. Νέγκαζετε)

Για τὰ καθ' ήμās, τί λέτε;...

Στο τελευταίο ύπουργικό συμβούλιο ο ύπουργός Άμυνας Βετζντί Γκιονούλ, κάνοντας μία έκτίμηση για τήν ύποψηφιότητα του Γκιονούλ, ανέφερε πώς για πρώτη φορά θά εκλεγεί ένας Πρόεδρος Δημοκρατίας που δέν είναι μασόνος. Μετά από αυτό ύπήρξαν έντονοι διάλογοι. (11-5, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Μετά από 64 δισ. ευρώ γερμανικές αποζημιώσεις στους επίζώντες του «Ολοκαυτώματος», τώρα ζητάν και τὰ παιδιά των τελευταίων λεφτά για τὰ ψυχολογικά τους!

Μέχρι και ή Παγκόσμια Τράπεζα έφριξε: Τό σοβιετικό Απαρτχάιντ (που βομβαρδίζει βουλευτικές κατοικίες) πνίγει 3 έκ. κόσμο και οι έγκληματίες ζητάνε και τὰ ρέστα!

4 ισραηλινοί καθηγητάδες στη Βρετανία παλεύουν νά αποτρέψουν τό ακαδημαϊκό μπουκόταζ της ρατσιστικής τους χώρας. Πάντως δέν τὰ πολυκαταφέρνουν, ήδη μάζεψαν κάμποσες ροχάλες...

Η γερμανική φρεγάτα Niedersachsen στα λιβανέζικα χωρικά ύδατα ξαναδέχθηκε παρενοχλήσεις από ισραηλινούς. Είπαμε, ο γκάγκστερ δέν γουστάρει μάρτυρες.

Ιδανικός ΥΠΕΞ ο Κουσνέρ: Σοσιαλιστής φούλ, άνθρωπιστής μέχρι δακρύων (έκτός όταν έπρόκειτο για Σέρβους και Ιρακινούς), με παππούδες στο Άουσβιτς...

Και με τόν Κουκερμάν των έβραϊκών κοινοτήτων (CRIF) νά δηλώνει στον Σαρκοζί πώς ή τοποθέτηση του Βεντρίν στο ΥΠΕΞ θάναί κάλους μπέλι για τήν CRIF, έληξε τό θέμα.

Τουρκοκύπριους παρατηρητές ζητὰ στην Εύρωβουλή ή σοσιαλιστική ομάδα! Μήπως μπορεί νά πει κάτι σχετικό ο καθ' ήμās

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Δημοσιεύουμε σήμερα, αγαπητοί φίλοι, τήν πολύκροτη συνέντευξη που παραχώρησε, λίγο μετά τήν ομιλία του στην πόλη μας, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως στον πολεμικό (και ηρωικό) ανταποκριτή μας Ν.Α. Σας αφήνουμε νά εντυπώσετε, προειδοποιώντας σας ωστόσο ότι για οτιδήποτε πάθετε από δω και πέρα, ουδεμία ευθύνη φέρουμε...

- Κύριε Παπανδρέου, ποιο ήταν το κύριο συμπέρασμα της εδώ παρουσίας σας;

- Διατρανόθηκα απλός για μια ακόμη φορά ή πρόθεση του λαού για ανατροπή αφτήν... αφτής της φάβλης κυβέρνησης, που θεωρή το κράτος ως λάφυρο και δρα μόνο πελατειακά και ρουσφαιτωλογικά.

- Στην ομιλία σας ωστόσο, πέραν των καθαρά πολιτικών θεμάτων, αναφερθήκατε και σε θέματα, όπως το AIDS, καθώς και σε οικολογικά, όπως το φαινόμενο του θερμοκηπίου, για το οποία δηλώσατε ότι θα τα αντιμετωπίσετε όταν αναλάβετε τήν κυβέρνηση.

- Ασφαλός! Κοιτάξαι, το φενώμενο καθ' αρχάς του θαιρμουκτείου είναι πραγματικά μύζον ζητμα! Θα δόσουμε λοιπόν επηδωτίσης, ώσται η αγρώτες μας νά φτηάσουν κε άλα θαιρμουκτέια κε αίτηση θα αφξυθή ακόμη παιρρησώταιρω οι αγρωτοική παραγωγή. Για το άλο πάλι που ήπα, είτανε ιδέα της μαμάς, που όταν έφεβγα, μου ήπε: "My boy, don't forget to tell the natives something extraordinary". "Να τους πω για τη Μπίμπι Μπο" τη ρώτησα «και το παπάκι που έχω στη μπανιέρα»; "No, you dumb!". μου ήπε εκήνη. "Speak to them about AIDS". Ε, κι εγώ Αητόν από έκανα! Θα έλεγα βεβέως και για άλα σωβαρά ζητματα που θα επηλύσουμε εμής οι σωσηλιστές, όπως ο πρωβληματικός οργασμός του αφρικανηκού χελιδονίου και η στητική ανεπάρκυα του κόκινου τερμίτη εξετίας των φειτοφαρμάκων, αλλά ήπα τελικά νά τ' αφήσω για το επώμενο σηνέδριο της Σωσιαλιστικής Διεθνούς.

-Αυτές οι δηλώσεις σας πάντως προκά-

σοσιαλιστής (ΓΑΠ); Πώς άντέδρασε, π.χ.;

Ο διαγωνισμός της Γιουροβύζιον, με τόν ομαδικό θρίαμβο των ανατολικών χωρών και με όλες τις δυτικές στον πάτο, δικαίωσε τελικά κατά κάποιον τρόπο τόν Μάρξ;

Μπορεί ο καπιταλισμός νά μήν πούλησε τό σχοινί που θά τόν κρεμούσαν, όμως έδωσε τόν διαγωνισμό που θά τόν ταπεινώσαν

Ειδήσεις στο ράδιο του Φλάς: Η Κυβέρνηση πανηγυρίζει για πληθωρισμό στο 2,5% αλλά τὰ στοιχεία της ΕΣΥ λένε ότι τὰ μισά είδη άνατιμήθησαν πάνω από τό ποσοστό αυτό!

Τί νά πείς; Η μās έχουν για μαθηματικώς αναλάβητους ή εκεί στού Κόκκαλη τυφλώθηκαν τόσο από τὰ σοσιαλιστικά όράματα που βλέπουν μόνο τὰ μισά νούμερα

Φαντάζομαι νά προσέξατε πόσο τίμησαν τὰ κατεστημένα άθηναϊκά ΜΜΕ (έντυπα και ήλεκτρονικά) τήν ποντιακή μνήμη. Λές και άφορούσε τό δυτικό Τιμόρ

Βεβαίως οι τουρκοπρεπέστεροι («Τό Βήμα») δέν περιορίστηκαν στη μούγγα αλλά είχαν και άρθρο (βιβλιοκριτική) υπέρ του Κεμάλ!

Συνεχίζεται ή συλλογή ύπογραφών (πρωτοβουλία Χαραλαμπίδη) για νά προταθεί ο Αμπντουλλάχ Ότζαλάν για Νόμπελ Ειρήνης: τηλ. 2310221107, 2108252279

Λεσαν αρκετά σαρκαστικά σχόλια...

- Αφτά είναι κακοείθεις, όπως κι εκήνα που λένε για τα ελληνικά μου! Εγώ εδώ και χρόνια έχω πολλούς φηλόλογους...φηλόλογους δίπλα μου που μου παραδείδουν ταχόιρειθμα μαθήματα της ελληνικής και παινέβουν μάλιστα και τήν εξηπνάδα μου! Εκείνο βέβαια το επιρηματικό κατηγορούμενο ποτέ μου δέν το χώνεψα, αλλά πάντως το ότι το ηποκόιμενο του ρύματος δέν μπαίνει ποτέ σε πώση γενοική το αιμπέδουσα εν τέλει μια χαρά! (Πάντως, τι νά σας πω ρε παιδιά, πολλύ ζώρηκη αυτή η κολογλώσα, ποιων παλιο... ποιιο παλιομαλάκες πήγαν και τήν ανακάληψαν!)

- Τι απαντάτε σε όσους σας επικρίνουν για ενδοτιμό στα εθνικά θέματα;

- Βρε πηα εθνικά θαιμάτα, εμαινα βασικά για άλλο με επικρίνουν! Δεν ανυσηχώ όμως πια, γιατί οι ψυχολόγοι μου με τα πολλά με έποισαν ότι το IQ μου είναι τελικά πολλή μεγαλύτερο απ' όσο κι ο ίδιος φανταζόμουν (δηλαδή 2 μονάδες παραπάνω από της λοβοτομημένης αμοιβάδας). Οσο για τους άλους που με ροτύσεται, πωται δέν με απασχώλησαν, γιατί εξαρχής η Δαμανάκη και ο Μπήστης μου ήπανε ότι πρώκειτε για ελάχιστους εθνικόφρωνες κομπλεξικούς σκαταδιδιστές και να μη χάνω τον ήπνο μου γι' αυτούς! Που νά ξαίρουν δηλαδή τώρα κι αυτοί ή κάφροι απώ σωσιαλισμώ!»

- Υπάρχουν πάντως και πολλοί που σας πιστεύουν.

- Φουσηκά! Με πιστέβουν ώλοι οι ψαγμένοι και σινηδοίτω (γ... τήν κωλογλώσσα σας!) σινειδητο (ουφ, τό 'πα!) πειρημαίνιο πολίτες! Και μ' αγαπούν ασφαλός και οι νέοι, που τους αρέση το νεανικό στυλάκι μου - και το καλό που τους θαιλώ δηλαδή, γιατί κι εγώ τόσο κόπο τζάμπα δέν τον έκανα! Τι ραδιόφωνα γυρνάω, τι γημναστήρια, τι Ίντερνετ Καφέ, τι βάλτες μαι το πωδύλατο (άσε που ποίρα τώτε κι εκήνη τησαβούρντα)! Μόνο το «Παρασκευάς, βας, βας» και το «Σεξ, γαρδούμπα και ντονέρ» απ' το «Je t' aime» της Πάνια δέν τραγουδήσα ακόμη δειμοσιως, αλλά αν βέβαια χρηαστεί, κι αυτό θα το κάνω! Γιατί είμαι εβέλικτος και εφπροσάρμωστως εγώ! (Είδαιτε και τι οραιές

Συνεχίστηκε στην Εάνη τό κουβεντολόι για τή διαχείριση των σκουπιδιών, ήθεν χάριν του περιβάλλοντος. Τά φράγκα είναι πολλά, δέστε πόσα άρπακτικά μαζεύτηκαν!

Η δίκη του τ. ύπερνομάρχη Χρ. Χατζόπουλου για τήν ύπόθεση με τὰ έπιδοτούμενα γελάδια - φαντάσματα αναβλήθηκε για τὰ γενέθλια του «Α» (3/9/07). Σημαδιακό;

Στυλιανίδης - Λιπορδέζης πάνε στο Ισραήλ για νά φέρουν άγνωστες έπιστολές του Κ. Καραθεοδωρή προς τόν Αιστόν για τό πολυαναμενόμενο μουσειο της Κομοτηνής

Κι ενφ τὰ δύσκολα σημεία ενός όράματος φαίνεται νά ύλοποιούνται, πολύ άπλούστερα ζητήματα (π.χ. έπιπλα!) δείχνουν κολλημένα. Αληθεύει;

Δέν ξέρω αν είδε κάποιος έξ ύμών τό άθλιο πρωτοσέλιδο του Ντεντέ για τόν έορτασμό της άπελευθέρωσης της Θράκης. Νομίζω ότι κάποιο ξεπερνούν συνεχώς τόν έαυτό τους, όσο κι αν λές πώς αυτό δέν γίνεται...

Ποιόν θά έχουμε λέτε συνέντευξη στο άλλο μας φύλλο; Ντάξει, τόχουμε ξανακάνει, αλλά θά είναι και πάλι μια μεγάλη έπιτυχία, έξαιρετικού ενδιαφέροντος...

Χίλια συγγνώμη για τό προχθεσινό σταυρόλεξο του Δαπέργολα. Τό πρόγραμμα μās έφαγε 2-3 λήμματα και τό έκανε σμπαράλια. Σόρρυ.

Εύχαριστούμε τους δεκάδες φίλους που μās ευχήθηκαν (και φέτος) για τήν όνομαστική μας γιορτή. Νάστε όλοι καλά!

λέξεις χρησιμοπιώ; Οπότε σας απέδειξα και πόσο καλά τα μιλάω τα ελληνικά - κι ας λένε ό, τι θαιλουν η κακώβουλοι!»

- Τι σας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση κατά τήν επίσκεψή σας στην πόλη μας;

- Η σημετοχοί της νεωλέας! Είδα τα πεδιά της ΠΑΣΠ που χορωπηδούσαν σαν τις αρκούδες μπροστά μου με σηνθύματα του τύπου «Ο λαός δέν ξεχνά τι σημένει Δεξιά!» Τώρα βέβαια αυτό πωται μου δέν πολυκατάλαβα γιατί ακριβώς το φονάζουν όλοι, ούτως ή άλλως όμως απώ τώται που είδα να το τραγουδάνε κι ο Μάνος με τον Ανδριανόπουλο, βραχηκύνκλωσαπιατελείως και δέν με απασχόλησε περρισότερο το θέμα! Πιο πολύ με απασχολή το άλλο σήνθυμα «Σήκω, Ανδρέα, για να δεις το παιδί της Αλαγής» και όποτε το ακούω, αρχίζω νά κειτάω γύρω μου μπας και καταλάβω ποιο παιδί εννοούν! Εγώ μόνο το παιδί του Ρίγκο ξέρω, άντε και το μωρό της Ρόζμαρι! Α ναι, και το τραγούδη «Πού το πάναι τω πεδί, χαλιιδόνι στο κλουβή», που μου θημύζει και τον εαφτώ μου, καθώτι έτση με μπουζουριάσανε τώται κι εμαινα και με κάνανε Πρώεδρο. Δε μ' αφήνανε καλύτερα εκεί που έπεζα με τα PLAYMOBIL;»

- Η περιοχή μας σας πώς σας φάνηκε;

«Μου άραισε πάρα πολλή και ειδικά το Πήλιο, που το βρήκα μαγεφτικό!»

- Μά... μήπως μπερδεντήκατε λίγο; Σας θυμίζω ότι βρισκόμαστε στην Κομοτηνή!

- Α ναι; Ε, πείτε το ντε! Κι έλεγα κι εγώ, τι γυρέβουνε τόσα τζαμιά στο Βόλο!

- Σας ευχαριστούμε πολύ και ευχόμαστε νά σας ξαναδώμε στην πόλη μας.

- Κοιτάξαι, θα αίρθω πάλι σ' ένα μήνα, αλλά δυστηχώς όχι στην πόλη σας. Αφτή τη φορά μάλλον θα πάω στην Κομοτηνή.

Αυτά ειπώθησαν στη συνέντευξη και στη συνέχεια ο πολεμικός ανταποκριτής μας αποχώρησε για τσαπαρά στο συντριβάνι της κεντρικής πλατείας. ΠΡΟΦΑΝΩΣ, θα κάνει καιγό νά συνέλθει. Όσο για τον κ. Παπανδρέου, αποχώρησε επίσης, κρατώντας στα χέρια του το Συντακτικό του Τζάρτζανου. ΠΡΟΦΑΝΩΣ, πήγαινε για χέσιμο...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ